

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

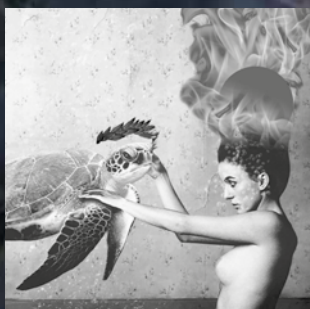
Herečka činohry NDM

Alexandra Gasnářková

Herectví je práce a fantazie. A nad tím stojí talent

OPERA

LA CLEMENZA DI TITO
Mozart opět v Ostravě!

BALET

Galili, Naharin, Kylián
DVA SVĚTY / JEDEN SVĚT

OPERETA/MUZIKÁL

Muzikálový **JOSEF**
se vrací v novém!

EXTRA

Ostravská
literární noc 2016

První ročník **OSTRAVSKÉ**
LITERÁRNÍ NOCI

BUDOUCNOST ZAČÍNÁ UŽ DNES

Chceme být dobrým sousedem a silným partnerem projektů tam, kde působíme. Každoročně věnujeme desítky milionů korun na vzdělávání, kulturu a do sociální oblasti. Investujeme do naší společné budoucnosti v regionu.

ArcelorMittal
pro budoucnost
regionu

<http://ostrava.arcelormittal.com>

SLOVO ŘEDITELE DIVADLA

Vážení a milí diváci, milí přátelé,

otevřít se před námi nová, již **98. sezóna Národního divadla moravskoslezského**. Co plánujete? Na co se můžeme těšit v nové sezóně? Takovou otázku dostávám často již od poloviny sezóny předcházející. Ano, nová sezóna, to jsou především **premiéry nových inscenací!** Některé tituly budou v Ostravě nastudovány poprvé (těch je většina), některé z nich v české nebo světové premiéře. K některým dílům se vracíme s větším či menším odstupem času, už jsme je dlouho, někteří nikdy, na našich jevištích neviděli a stojí za to se s nimi opět potkat – v novém čase, s novými zkušenostmi. Do života nové sezóny také přecházejí inscenace ze sezón minulých, některé v ní skončí svou pouf a některé vstoupí i do té následující.

Nová divadelní sezóna, to je i **řada doprovodných programů** obohacujících život divadla i města, a naše ambice sahají dál. Nová divadelní sezóna, to je **řada setkání a setkávání** – se známými, ale i novými tvářemi, osobnostmi a zážitky. Nová divadelní sezóna, to je **pozvání k pokračování dialogu**. Věřím, a všichni se snažíme o to, aby to byl dialog podnětný, zajímavý, ale i zábavný, obohacující naše životy, otevírající nové obzory, nové světy, nové dveře poznání, ale byl též někdy dialogem s dobrými starými známými. Dialogem, který je setkáváním s krásou a fantazií. Dialogem, kterého stojí za to být účasten!

Divadlo i jeho umělecký divadelní provoz jako celek, a zejména u velkého divadla, jako je to naše, je svým způsobem obrazem života. Naplňujeme zde své plány, zkoumáme nové cesty, těšíme se na nové zážitky, poznání nových světů a zároveň se vracíme na stará místa, k osvědčeným jistotám, k jistě pravidelnosti i svátečním rituálům. Ohlížíme se do minulosti, abychom z ní načerpali sílu a inspiraci pro přítomnost a budoucnost. To, co nám přijde jako přežití, opouštíme, to, co bylo na začátku novým, se často stává naší novou každodenností. Jeden rozdíl tady je – v divadle nesmí být pro jeho diváky všedních dnů! Každé představení musí být svátkem! Svátečním zážitkem a setkáním! **To považuji za náš velký a radostný úkol,**

proměnit naše každodenní úsilí ve sváteční zázrak!

Již po 31. (a po sedmé k úvodu nové sezóny) píše úvodník do našeho časopisu. Se začátkem sezóny 2010/2011 vyšlo jeho první číslo, s ambicemi i nadějami, a jsem moc rád, že časopis a jeho pět čísel v každé sezóně se staly dnes neoddělitelnou součástí života NDM. Uvádím to s radostí jako jeden z příkladů k dokreslení výše řečeného.

Otevírá se před námi nová, již 98. sezóna. Budu rád, když bude Národní divadlo moravskoslezské, jehož obě budovy se nacházejí v centru města Ostravy, v centru Vaší pozornosti! Máme před sebou deset měsíců intenzivního a věřím, že zajímavého a bohatého divadelního života. Budeme rádi, když budete co nejvíce jeho součástí.

Těším se na Vás!

V úctě Váš

Jiří Nekvasil

OHSLASY DIVÁKŮ

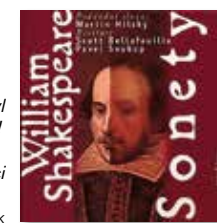
NDM je součástí projektu SHAKESPEARE OSTRAVA 2016. Vyzvali jsme vás tedy, abyste nám napsali, která Shakespearovská inscenace ve vás zanechala zážitek, o který stojí za to se podělit. Audioknihou William Shakespeare: Sonety, kterou věnuje vydavatelství Českého rozhlasu Radioservis (www.radioteka.cz), odměňujeme ohlas Martina Svobodníka. Gratulujeme!

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ
Byla jsem na premiéře, zajímavé spojení klasiky a výrazového tance, pěkné kostýmy, jen bych trochu ubrala těch sexuálních narážek, to mi přišlo občas až laciné. Skvělý Oberon! (...) Co divák, to názor a to je dobře.
Karla Ondráčková

Komedie by měla zůstat komedií! Kde by byl právě asi Shakespeare, kdyby si neustále „nevystřeloval“ z lidských vlastností, tužeb, malicherností, sexuality? Co by potom z onoho, pro někoho možná pobuřujícího, obsahu zbylo? Nehledě k tomu, že sex tu byl daleko dříve než samotný pan Shakespeare! Na jevišti se meze nekladou, a kdyby ano, neexistoval by žádný Vámoš, žádný Sen noci svatojánské ani Shakespeare.
Martin Svobodník

HAPRDÁNS neboli Hamlet PRINC DÁNSKÝ
Zaslechli jste snad kohokoli, kdo s mrkovou píšťalkou vykračoval si to dnes večer po náměstí, snaže se vyloudit písklavý z ní tón, vězte, že šel z HAPRDÁNS... a že tedy vskutku dobré rozhodnutí udělal! Přemilý a veselý večer plný Shakespeara, kuchyňského náčiní a mrkových zvuků... Kdo by to byl řekl, že je řeč o Hamletovi PRINC DÁNSKém. Díky moc za zážitek a doporučujeme dále!
Zuzana Vinklárková

VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ
Byla jsem na generálce – výborné, hodně jsme se nasmáli. Jiří Sedláček – úžasný, i jeho hudba, v hlavě se mi to ozývá i teď.
Marie Cínková

Podělte se i vy s ostatními o svůj kulturní zážitek – napište nám do redakce na e-mailovou adresu casopis@ndm.cz nebo na Facebooku Národního divadla moravskoslezského. Vaše názory nás zajímají!

OPERA _____ 5

ČINOHRA _____ 13

BALET _____ 23

OPERETA/MUZIKÁL _____ 31

EXTRA _____ 41

Sledujte aktuálně dění ve Vašem divadle na Facebooku!

www.facebook.com/narodnidivadlomoravskoslezske

Sledujte nás na Twitteru!

 @ndmova

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ
příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Ředitel: Jiří Nekvasil
Správní ředitelka: Miloslava Hercíková
Hudební ředitel opery: Jakub Klecker
Šéf činohry: Peter Gábor
Šéfka baletu: Lenka Dřimalová
Šéf operety/muzikálu: Patrick Fridrichovský
Šéf výpravy, scénograf: David Bazika
Mimořádné projekty: Andrea Dortová
Šéfka marketingu a obchodu: Markéta Chlebová
Adresa redakce: Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava – Moravská Ostrava
Odpovědná redaktorka: Marcela Bednaříková
Autoři textů: Pavel Bár, Marcela Bednaříková, Pavla Březinová, Andrea Dortová, Lenka Dřimalová, Patrick Fridrichovský, Martin Klimeš, Pavlína Macháčková, Eva Mikulášková, Ondřej Nádvořík, Zuzana Rausová, Sylvie Rubenová, Lenka Schreiberová, Tereza Strmisková, Alice Taussiková
Program a repertoár: Milena Sladká
Technická spolupráce: Jarmila Faferková
Grafická úprava: Václav Melecký
Redakční uzávěrka: 5. června 2016
Vychází: 29. srpna 2016
Vydalo: Národní divadlo moravskoslezské
Tisk: CZECH PRINT CENTER a. s.

Máte zájem inzerovat v časopise NDM?
Kontaktujte paní **Kateřinu Svobodovou**, katerina.svobodova@ndm.cz, tel: 731 498 581

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ (založeno 1919)

Národní divadlo moravskoslezské se sídlem v Ostravě je největším a nejstarším profesionálním divadlem v Moravskoslezském kraji a zároveň největší kulturní institucí zřizovanou statutárním městem Ostrava. Je nepřehlédnutelným centrem kulturního, duchovního, intelektuálního a společenského života občanů Ostravy a širokého okolí. Jako jediné na Moravě má divadlo čtyři umělecké soubory – operu, činohru, balet a operetu/muzikál, které hrají pravidelně na dvou stálých scénách: v Divadle Antonína Dvořáka a Divadle Jiřího Myrona.

Široce rozkročená ambiciózní dramaturgie všech čtyř uměleckých souborů je vedena systematickou snahou oslovit co nejširší divácké spektrum všech generací a zájmů. Od klasického českého a světového repertoáru přes objevnou dramaturgii a současnou tvorbu až k experimentálnímu dílu a projektům mnohdy na hranicích žánrů. Svou úroveň se dnes Národní divadlo moravskoslezské řadí ke špičce českého divadelního umění, což dokládají jak ocenění na divadelních festivalech, tak zájem domácích i zahraničních inscenátorů, choreografů i sólistů, kteří zde hostují.

Společně s Ostravským centrem nové hudby je Národní divadlo moravskoslezské pořadatelem festivalu NODO (Dny nové opery Ostrava / New Opera Days Ostrava). Několikadenní festival poskytuje co dva roky prostor pro realizaci nových operních děl současných skladatelů. Poprvé se festival NODO konal v roce 2012, kdy se setkal s velkým zájmem účastníků i médií. Festival NODO je organizován co druhý rok vždy v mezidobí Ostravských dnů.

Divadlo Antonína Dvořáka bylo postaveno v novobarokním stylu vídeňským architektem Alexandrem Grafem. Městské divadlo bylo slavnostně otevřeno 28. září 1907 a do roku 1919 se v něm hrálo výhradně německy. Od roku 1919 bylo stálou scénou Národního divadla moravsko-slezského, za druhé světové války byli čeští divadelníci nuceni budovu opustit. Během války divadlo zasáhlo bombardování a byla nutná jeho rekonstrukce. Po ní budova vystřídala označení Zemské divadlo, Velké divadlo a od roku 1948 Divadlo Zdeňka Nejedlého. V 50. letech došlo ke změně vnějšího vzhledu divadla, novobarokní prvky byly nahrazeny sloupovou řadou v průčelí, kterou můžeme vidět dodnes. Název Divadlo Antonína Dvořáka nese od roku 1990. Divadlo Antonína Dvořáka je domovskou scénou souboru opery, hrají zde i soubory činohry a baletu. Hlediště po rekonstrukci na přelomu tisíciletí pojme 513 diváků.

Divadlo Jiřího Myrona bylo původně Národním domem, jehož stavba byla zahájena v roce 1892 podle návrhu architekta Josefa Srba v novorenesančním slohu. Slavnostní otevření Národního domu se uskutečnilo 16. a 17. června 1894. V letech 1908–1919 zde působilo první stálé české profesionální divadlo, v roce 1919 se stal druhou scénou Národního divadla moravsko-slezského. České divadlo se ale hrálo jen v Městském divadle a Národní dům sloužil ke společenským účelům, od roku 1925 zde sídlilo kino Kosmos. Za německé okupace byl český divadelní soubor nucen opustit Městské divadlo a uchýlit se do Národního domu, který byl výrazně přestavěn. Od roku 1954 nese budova jméno Divadlo Jiřího Myrona. V prosinci roku 1976 došlo k rozsáhlému požáru, který budovu prakticky zničil. Po rozsáhlé rekonstrukci a dostavbě bylo divadlo opět otevřeno v roce 1986. Divadlo Jiřího Myrona je domovskou scénou souboru operety/muzikál, účinkuje zde rovněž činoherní a baletní soubor a hlediště pojme 623 diváků.

Mecenášský klub NDM umožňuje vyjádřit sympatie k historii a umělecké tvorbě Národního divadla moravskoslezského. Staňte se součástí unikátního společenství s podílem na nejzajímavějších událostech divadelního dění v kraji.

Mecenáši si mohou cíleně volit podporu konkrétního projektu, inscenace či souboru. Jako poděkování za projevenou podporu nabízí klub možnost využití atraktivních výhod.

- Co můžete získat:
- sounáležitost, zařazení do VIP protokolu
 - pozvání k prohlídkám zákulisí, mimořádným setkáním
 - přednostní rezervaci místa v hledišti apod.

Zapojit se je možno vyplněním formuláře na www.ndm.cz.
Forma daru: darovací smlouva (darovanou částku je možno odečíst ze základu daně)

Kontakty:
Anna Holečková
tel.: +420 777 806 186
e-mail: anna.holeckova@ndm.cz
Andrea Dortová
tel.: +420 605 008 607
e-mail: andrea.dortova@ndm.cz

opera

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2016/2017

Wolfgang Amadeus Mozart (1756–1791)
LA CLEMENZA DI TITO
Už tvůj hněv mě rozpaluje a Řím je v plamenech!
Hudební nastudování: Jakub Klecker
Režie: SKUTR
Premiéry 6. a 8. října 2016
v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v italském originále s českými titulky

Zdeněk Fibich (1850–1900)
BOURE
Plni krve, vášně, tápejte na ostrově duchů!
Hudební nastudování: Marek Šedivý
Režie: Jiří Nekvasil
Premiéry 1. a 3. prosince 2016
v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v českém originále s českými titulky

Benjamin Britten (1913–1976)
ZNEUCTĚNÍ LUKRÉCIE
Když tvrdě spí vše nevinné a milé, vražda a chtíč se mají k dílu čile
Hudební nastudování: Ondřej Vrabec
Režie: Jiří Nekvasil
Premiéry 16. a 18. února 2017
v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v anglickém originále s českými titulky

Bedřich Smetana (1824–1884)
TAJEMSTVÍ
Dva znepřátelené rody ve Smetanově operním pokladu
Hudební nastudování: Jakub Klecker
Režie: Tomáš Studený
Premiéry 27. a 29. dubna 2017
v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v českém originále s českými titulky

Gioacchino Rossini (1792–1868)
LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!!
Jásejte trubky, zahlahol fantáro! Vchází sám velký lazebník Figaro!
Hudební nastudování: Marko Ivanović
Režie: Ondřej Havelka
České přebásnění: Jaromír Nohavica
Premiéry 15. a 17. června 2017
v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v novém českém přebásnění s českými titulky

Půl hodiny
před každým operním
představením jsou pro vás
ve foyeru 1. balkónu Divadla
Antonína Dvořáka připraveny
**DRAMATURGICKÉ
ÚVODY**
k danému titulu!

Opera NDM je na Facebooku:
[Opera Národního divadla moravskoslezského](#)

NOVÁ
ADRESA

BRANIBOŘI V ČECHÁCH
Sborová scéna

Foto Martin Popelář

REPERTOÁR OPERY (ZÁŘÍ – ŘÍJEN 2016)

Bedřich Smetana
BRANIBOŘI V ČECHÁCH
Hudební nastudování: Jakub Klecker
Dirigent: Jakub Klecker / Marek Prášil
Režie: Jiří Nekvasil
16. 9. (18.30), 23. 9. (18.30), 29. 10. (18.30)

Wolfgang Amadeus Mozart
LA CLEMENZA DI TITO
Hudební nastudování: Jakub Klecker
Dirigent: Jakub Klecker
Režie: SKUTR
6. 10. (18.30) – premiéra,
8. 10. (18.30) – druhá premiéra,
13. 10. (18.30)

Ambroise Thomas
HAMLET
Hudební nastudování: Tomáš Brauner
Dirigent: Tomáš Brauner / Jakub Klecker
/ David Švec
Režie: Radovan Lipus
14. 10. (18.30)

Galakonzert
SHAKESPEARE GALA
Dirigent: Jakub Klecker
21. 10. (18.30),
22. 10. (18.30)

**POUZE
2
UVEDENÍ**

Bohuslav Martinů
TŘI PŘÁNÍ aneb VRTKAVOSTI ŽIVOTA
Hudební nastudování: Jakub Klecker
Dirigent: Jakub Klecker / Robert Kružík
Režie: Jiří Nekvasil
26. 10. (18.30)

Bedřich Smetana
PRODANÁ NEVĚSTA
Dirigent: Jan Šrubař
Režie: Ilja Racek
28. 10. (16.00)

TIP HUDEBNÍHO ŘEDITELE OPERY

TŘI PŘÁNÍ aneb VRTKAVOSTI ŽIVOTA

Ti z Vás, kteří tento titul ještě neviděli, neváhejte a přijďte na nejbližší reprízu – příležitost budete mít už pouze 2x, derniéra je již 6. listopadu!

Jakub Klecker

Jakub Klecker

TŘI PŘÁNÍ aneb VRTKAVOSTI ŽIVOTA – představitelé hlavních rolí Josef Škarka a Lucie Kašpárková
Repríza 26. 10. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

Foto Eva Mikulášková

OSTRAVSKÉ OPERNÍ PROJEKTY V ZRCADLE ZAHRANIČNÍ KRITIKY

Prestižní německý časopis **OPERNWELT** přináší v srpnovém vydání recenzi inscenace *Braniboři v Čechách*. Na reprízu inscenace vás zveme v nové sezóně již 16. a 23. září 2016 vždy v 18.30 v Divadle Antonína Dvořáka. **OPERNWELT** zaujalo také kouzlo operního festivalu **NODO**. Další ročník proběhne v sezóně 2017/2018. Přinášíme vám překlad Vlasty Reitererové.

BRANIBOŘI V ČECHÁCH

Zcizeno k poznatelnosti?

„Národní divadlo moravskoslezské v Ostravě oživuje Smetanovu první operu *Braniboři v Čechách* jako koláž surrealistických obrazů.

S ohledem na nebezpečí požáru ‚patriotického jara‘, jaké právě slaví pravcové křídlo Evropy, si vzpomeneme na knižete básníků. ‚Patriotismus‘, říkal Goethe, ‚kací dějiny‘. Zavírá oči. Ucpává uši. A Oscar Wilde prohlásil, že ‚patriotismus je ctnost mizerů‘. Samozřejmě, pokud nevěre patriotismus a nacionalismus populistů na ulici, v hospodách a na kasárenských dvorech, ale pracují s ním tvořiví lidé, umělci a intelektuálové, pak je to relativní. Když třeba v 19. století usilovaly některé národy střední Evropy nalézt uvnitř habsburského impéria svou jedinečnou identitu, znamenalo to pro umění, a zvláště pro hudbu, něco jako přísun kyslíku.

Také pro Bedřicha Smetanu a jeho první operu *Braniboři v Čechách* (podle povídky Josefa Kajetána Tyla). Komponoval ji v letech 1862–1863 pro soutěž vypsanou na českou národní operu a není pochyb, že se jí poklonil Wagnerovi, ale také Verdi; první scéna druhého jednání skrývá zřetelný poukaz na téměř o čtvrt století staršího Nabucca a jeho sbor vězňů. Dílo je však také kouzelnou skříňkou pro Smetanovu další tvorbu, na mnoha místech se ohlašuje krátce nato komponovaná *Prodaná nevěsta*. Avšak počáteční úspěch *Braniborů* v Čechách brzy přemohl jeho temný bratr, zapomnění. Dnes se dílo hraje jen zřídka – především v Česku, jako nyní v červnu v Ostravě. A patriotické sbory tradičně sklízí aplaus na otevřené scéně.

Příběh nevystavuje Němcům dobré vysvědčení. Líčí zmatky během obsazení Prahy *Branibory* na konci 13. století. Režiséru Jiřímu Nekvasilovi by se nezazlívalo, kdyby si posloužil nedávnou minulostí, a to právě dnes, neboť ve smyslu Brechtova ‚klín je ještě plodný‘ (Nezadržitelný pád Artura Uie, pozn. V. R.) se opět zdá účinkovat. Nekvasil si to odepřel; spíš předvádí historickou, často ironicky a surrealisticky zcizenou obrazovou koláž. Žádné hnědé uniformy pro *Branibory*, kteří v Čechách ‚zuřili jako vlci‘, místo nich postavy ve vlčích kožešinách se zeleně žhnoucím očima. Dva z nich valí po jevišti velké stříbrné kolo místo meziopony, jako symbol cizí moci, nelibostně se valící země.

A malované pozadí v podobě ženského těla upomíná na českou surrealistku Toyen (Marii Čermínovou) a mohlo by být také interpretováno jako Goethovo ‚... věčně ženské táhne nás výš‘ (*Faust*). Smetana a jeho libretista Karel Sabina zasadili do historického rámce milostný příběh purkmistrovy dcery Ludiše a mladého vlastence Junoše, jemuž vyrůstá sok v podobě pražského ‚dvojitého agenta‘ Tausendmarka. Soukromí se tak mění v obecnou věc – a Junoš pomáhá vzbouřencům osvobodit vlast.

Kristýna Vylíčilová a Luciano Mastro jako milostný pár vytvořili uvěřitelné postavy, a také Martin Bárta jako Tausendmark, David Szen-diuch jako purkmistr a Jan Vacík jako Jíra, bývalý nevolník a oblíbený lidový buřič, vyčnívali z celkově solidního souboru. Velmi dobrý byl sbor. Jakub Klecker u dirigentského pultu řídí představení s přehledem.“

Opernwelt – 8/2016 – Gerhard Persché

NODO 2016

Experimenty vítány

„O zálibě v hudbě vypovídají Národní divadlo moravskoslezské – se dvěma scénami a dvěma orchestry, jedním pro operu – a Janáčkova filharmonie. Především však tu od roku 2000 existuje Ostravské centrum nové hudby. Založil ho skladatel, dirigent a flétnista Petr Kotík, který vedl také S. E. M. Ensemble v Buffalu. Kotík je světu otevřený, nedogmatický hudebník, který mnohé odkoukal od Johna Cage. Svědčí o tom i 3. bienále nového hudebního divadla, které postavilo mezi dvě klíčová díla mistrů epochy čtyři velmi rozdílné novinky. Hned prvního večera jsme si připadali jako na Trienále v Porúři. Opuštěná průmyslová architektura jako pozadí a sídlo nového hudebního divadla. Velký uhelný důl se dvěma obřími těžními věžemi se jmenuje Hlubina. V jedné z vedlejších budov zrezivělého

areálu, na scéně Staré koupelny, se setkaly dva extrémy, časově i strukturně. *Aventures & Nouvelles Aventures* György Ligetiho z let 1962/65 a Kotíkova pocta k 400. výročí Shakespearova úmrtí William William. Ligetiho surrealisticky-dadaistický mikrokosmos nonsensu jistě patří k jeho nejambicióznějším dílům. Jenže Ligeti byl tak trochu ‚Cardillac‘, nedokázal se svých děl vzdát. Sice jejich příští majitele nevráždil, interprety však stíhal kletbami. Platilo to o pro Le Grand Macabre, nejrobustnější antioperu, Ligetiho námitky však zbrzdily především recepci *Aventures*. Jeho vize absurdní hororové grotesky inspirované filmem je nyní půlstoletí stará. Může se stát, že prudké zvraty hektiky a strnulosti dnes méně zaujmou. Potud byl Katharinou Schmitt téměř choreograficky vedený cool pohyb tria protagonistů přijatelnou cestou, jak se vyhnout některým absurdním klíšé, nesledoval veškeré divadelní kouzlo obsažené v hudbě, ovšem za cenu děsu zbavené plynulosti.“

Opernwelt – 8/2016 – Gerhard R. Koch

NODO 2016 – Petr Kotík: WILLIAM WILLIAM – Alma Samimi (Kurtizána), Markus Hollop (Pítel), Rei Masatomi (tanec), Colin Fuller (tanec), Giordano Bozza (tanec), Isabelle Ayers (tanec)
Foto Martin Popelář

Bedřich Smetana (1824–1884)

BRANIBOŘI V ČECHÁCH

*My nejsme luza! My jsme lid!
Ve jménu práva pokoj voláme!*

Libreto Karel Sabina (1813–1877)

Reprízy 16. 9. (18.30), 23. 9. (18.30)
a 29. 10. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

Inscenace byla nastudována pro uvedení
kompletního cyklu Smetanových oper /
Smetanovský operní cyklus 2024

„Ostravské Národní divadlo moravskoslezské
zahájilo premiérou Smetanovy operní prvotiny
Braniboři v Čechách přípravu kompletního
provedení skladatelových oper v roce dvoustého
výročí jeho narození v roce 2024. Tento
chvályhodný záměr svědčí o dramaturgické
rozvaze operního divadla, které si je vědomo,
z jakých kořenů naše operní tvorba vyrůstá.
Nechme se tedy překvapit. (...) Ostravské
inscenace bývají po hudební stránce velmi
dobře připraveny a bylo tomu tak i tentokrát.
Dirigenti Jakubovi Kleckerovi pozorně
naslouchali všichni členové ansámblu a jejich
souhra se až na drobné výjimky dařila. Inscenaci
jistě pomohly obratné škrtky ve druhém a třetím
jednání. Orchester hrál velmi dobře a vyrovnaně,
nejpřesvědčivější postavou inscenace byl
bezesporu sbor, který výborně připravil **Jurij
Galatenko**. Pro dirigenty, kteří mají zároveň
velkou sbormistrovskou praxi stejně jako **Jakub
Klecker**, je jejich obojí školení velkou devízou,
zejména u „sborových oper“, mezi něž Braniboři
v Čechách bezesporu patří. Veškeré sborové

Jiří Miroslav Procházka (Oldřich Rokycanský), František Zahradníček (Volfram Olbramovič), sbor opery NDM Foto Martin Popelář

scény vyzněly se strhující muzikálností, působily
bezprostředně a emotivně. (...) Děkuje
ostravskému opernímu souboru, že inscenuje
Smetanu (...). V roce 2024 uvidíme (pokud
dočkáme) v Ostravě cyklus Smetanových oper.“

Olga Janáčková: Braniboři po ostravsku
www.operaplus.cz

„Poslechnout si zase jednou operu Bedřicha
Smetany Braniboři v Čechách je svátek.
Nehraje se možná pro komplikovaný příběh,
možná proto, že interpretace partitury vyžaduje
hodně dobrý orchestr a sbor. Ten ostravský
svou roli zvládl famózně, na jevišti stvořil
mnohačetnou dramatickou postavu, která in-
scenaci, sólisté i režiséra odpustí, jednoznačně
vévodí. Spolu s nimi italský tenorista **Gianluca
Zampieri** (...). Největší aplaus sklídl osmde-

sátiletý (85, poprvé zpíval tuto roli v roce 1955,
pozn. red.) **Richard Novák**, který si ovšem
postavu Kmeta zahrál po svém, prastarou
poetikou, a názorně ukázal, že hlavní na je-
višti je vždycky osobnost. (...) Zkončíme
druhým vrcholem inscenace, za který považují
orchestr, **Jakub Klecker** ho nastudoval a vedl
ve správně razantních agresivních tempech
a dynamice, které k této opeře patří.“

Josef Herman: Žádná luza,
perfektní interpreti
Divadelní noviny

„Jedinou scénou, která se letos ke 150. výročí
premiéry Braniborů v Čechách rozhodla znovu
hledat inscenační klíč k této krásné, nicméně
výkladově nesnadné opeře, bylo Národní di-
vadlo moravskoslezské. Režisér **Jiří Nekvasil**

Gianluca Zampieri (Jíra) a sbor opery NDM

Foto Martin Popelář

Sbor opery NDM (pražská chudina)

Foto Martin Popelář

pod obrazem zvlně české krajiny v podobě
ležících ženských aktů (scéna **Petr Matásek**)
rozehrál kaleidoskop až příliš různorodých
prvků, které se nedařilo propojovat. (...) Ne-
soudrodé bylo i obsazení. **Gianluca Zampieri**
hřímal svým mohutným tenorem a vyjadřoval
patos neohroženého vůdce žebrácké chudiny
a vzpurného odpůrce měšťanů i ochránce dívek
tak vehementně, že přehrával. Naopak **Luciano
Mastro** vystihl další tenorovou postavu Junoše
jako mladíka, který svou horkokrevností, s jakou
se chce postavit Braniborům, získává sympatie.
Kontrastuje tak s opatrnickou váhavostí starosty
Volframa. Třetí tenorovou postavu této Smeta-
novy opery, braniborského setníka Varnemana,

vytvořil pěvecky suverénní **Petr Leviček** jako
pragmatika, který si hlídá své zájmy. (...) Svě
kvality ovšem potvrdil ostravský sbor pod vede-
ním **Jurije Galatenka**, kterému Smetana svěřil
rozsáhlý part.“

Operní panorama Heleny Havlíkové:
Braniboři pod liniemi ženského aktu...
www.lidovky.cz

„Na samostatnou recenzi by aspiroval výkon
sboru Národního divadla moravskoslezského
pod vedením sbormistra **Jurije Galatenka**,
který v každém novém nastudování ostrav-
ské opery předvádí znamenitou práci. Také
v Braniborech neklamal, naopak jeho role

a význam je v této opeře tak zásadní, že
jej lze pasovat na jeden z bazálních pilířů
včerejšího úspěchu. Po pohybové, herecké
a zejména pěvecké stránce patří k největším
dominantám včerejší premiéry. (...) Co se týče
pěveckých výkonů, zcela jedinečně zapůsobil
barytonista **Martin Bárta**, který ztvárnil slepě
a bezhlavě zamilovaného Jana Tausendmarka.
Bárta pěvecky nabídl vše ze svého bohatého
výrazového rejstříku: velkolepou dynamiku,
široké spektrum barev a pečlivou a zřetelnou
hlasovou artikulaci. To vše umocnil vynikajícím
hereckým projevem, který způsobil, že v někte-
rých sekvencích s ním posluchač skoro soucítí.
(...) Dobře si vedl Oldřich Rokycanský Jiřího
Miroslava Procházky a Biřic **Petra Urbánka**.
Přesto kromě Bárty pozornost diváků strhly jiné
dvě postavy. Kmet v podání legendy českého
operního zpěvu **Richarda Nováka** byl jedno-
duše odzbrojující – svou hereckou upřímností,
pěveckou naléhavostí a skvělým výrazem upou-
tal a vzbudil mimořádné sympatie obecnstva.
Stejně tak přesvědčivá byla ústřední dějová
figura žebráka Jíry, kterou ztvárnil na první pre-
miéře znamenitě **Gianluca Zampieri**. Italský
tenorista má výborné herecké dispozice, jeho
Jíra byl skvělý i pěvecky, přičemž krácení dlou-
hých samohlásek lze při vášnivém hereckém
i pěveckém projevu Zampieriho odpustit. (...) Hudební
nastudování připravil šéf opery **Jakub
Klecker** s velkým porozuměním pro výstavbu
dramaticky průrazných částí díla, taktéž výkon
orchestru lze označit za výborný.“

Milan Bátor: Braniborům v Ostravě
dominují vynikající výkony
operního sboru i některých sólistů
www.ostravan.cz

Agnieszka Bochenek-Osiecka (Ludiše), Eva Dřizgová-Jirušová (Vičenka), Michaela Kapustová (Děčana)

Foto Martin Popelář

PREMIÉRA

Wolfgang Amadeus Mozart (1756–1791)
LA CLEMENZA DI TITO
*Už tvůj hněv mě rozpaluje
a Řím je v plamenech!*

Korunovační opera seria o dvou dějstvích z roku 1791 o římském císaři Titovi, jehož se snaží zavraždit dcera bývalého císaře Vitellia
Libreto Caterino Mazzolà (1745–1806)
podle Pietra Metastasia (1698–1782)

Hudební nastudování	Jakub Klecker
Dirigent	Jakub Klecker / Robert Kružík
Režie	SKUTR
Scéna	Jakub Kopecký
Kostýmy	Simona Rybáková
Sbormistr	Jurij Galatenko
Dramaturgie	Eva Mikulášková
Český překlad	Marie Kronbergerová

Osoby a obsazení:	
Tito Vespasiano, římský císař	Mikolaj Adamczak / Jorge Garza
Vitellia, dcera císaře	Jana Šrejma Kačírková / Kateřina Kněžíková
Servilia, sestra Sesta, milenka Annia	Markéta Böhmová / Barbora Řeřichová
Sesto, Titův přítel, milenec Vitellie	Alena Kropáčková / Sonja Runje
Annio, Sestův přítel, milenec Servilie	Anna Nitrová / Alžběta Vomáčková
Publio, prefekt pretoriánů	Martin Gurbaľ / David Nykl

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM – koncertní mistři **Vladimír Liberda** a **Lucie Staňková**

Orchestr je usazen podle tzv. autentického provozu na zvýšené hladině orchestřiště

Opera je nastudována v italském originále s českými titulky

**Premiéry 6. a 8. října 2016 v 18.30 hodin
v Divadle Antonína Dvořáka**

Repríza 13. 10. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

POPRVÉ V OSTRAVĚ!
Mozart za svého krátkého života složil 626 hudebních děl světského i duchovního charakteru, z toho dvacet oper, ze kterých největšího úspě-

SKUTR – zleva Martin Kukučka a Lukáš Trpišovský Foto Kateřina Trnková

chu v současné době dosahuje trojlístek tvořený *Figarovou svatbou*, *Donem Giovannim* a *Kouzelnou flétnou*. Vzhledem k tomu, že se tyto opery společně s *Così fan tutte* objevily na prknech NDM v letech 2003–2009, tři z nich pak v přebásnění Jaromíra Nohavici, rozhodli jsme se uvést jeho předposlední operu *La clemenza di Tito* (*Velkorysost Titova*), kterou se Mozart navrátil ke stylu svých počátků (*Idomeneus*). „*Jak to vlastně vypadá, maestro, s celou operou? Budeme včas hotovi? To víte, je to korunovační opera, čeští stavové jsou čeští stavové, proto zadali operu vám, že ve vás věří, že jenom opera od pana Mozarta může být největší oslavou hudební Prahy ke korunovací císaře Leopolda za českého krále.*“

„*Bude třeba něco škrtnout a sevřít celý ten rozvleklý útvar přestárlé opery seria do dramatictější formy, pokud se to ovšem dá, aby vyhovovala dnešku. Škoda, že mám tak málo času... ale korunovační operu budete mít, signore Guardasoni, hotovou včas a jistě že vám bude ke cti, jako vám posloužil můj Figaro a Don Giovanni.*“

(Karel Koval: *Mozart v Praze*)
Pro režijní tandem **SKUTR** (Leoš Janáček: *Výlety páně Broučkovy*, 2014 v NDM) je dílo semknuto v principu určitého vnitřního světa lidí, absurdit chování překračujících tenkou hranici mezi kalkulem a vášní. Několik žen nesoucích mužská jména, muži chovající se jako ženy, ctnost, bipolarita a majestát, to je *Titus*. (em)

Návrh scény Jakuba Kopeckého

PŘEDSTAVUJEME

Nový dirigent opery NDM Robert Kružík

Violoncellistu a dirigenta Roberta Kružíka jsme vám již představovali v časopise číslo 27 (listopad/prosinec 2015). Před zahájením nové divadelní sezóny jsme ho pro vás ještě krátce vyzpovídali...

Jste úspěšným violoncellistou a dirigentem, jak se tyto dvě profese propojují a ovlivňují?

Jelikož jsem studoval hru na violoncello a dirigování již na brněnské konzervatoři a poté na Akademii múzických umění v Praze, jsem zvyklý tyto dvě profese kombinovat. Někdy je to samozřejmě náročné, ale postupně jsem se dopracoval k tomu, abych si jedním od druhého spíše odpočinul. Také zkušenosti z komorní hry

ve smyčcovém kvartetu a klavírním triu se mi hodí pro mou dirigentskou činnost. Vzpomínám si ale, že bylo období, kdy mi jako violoncellistovi takzvaný komplexní pohled na skladbu překážel. Těžko jsem se pak vracel zpět k vnímání pouze „jednoho řádku“. Časem jsem ale dokázal oba tyto pohledy propojit a mohu s určitostí potvrdit fakt, že dirigent, který vzejde jako hráč z orchestru, vnímá symfonické či operní těleso s jiným nadhledem.

S hudebním ředitelem opery Jakubem Kleckerem jste v minulé sezóně spolupracovali na nastudování oper Bohuslava Martinů v Brně (Hry o Marii) i zde v Ostravě (Tři přání aneb Vrtkavosti života). Co vás čeká nyní na těchto dvou pracovištích, kde jste nyní i v úvazku?

V sezóně 2016/2017 mne v Národním divadle moravskoslezském čeká opětovná spolupráce s Jakubem Kleckerem na nastudování oper Wolfganga Amadea Mozarta *La clemenza di Tito* a *Tajemství* Bedřicha Smetany, avšak kromě nových nastudování převezmu také představení baletu *Popelky* Sergeje Prokofjeva a *Prodanou nevěstu*. V brněnském Národním divadle s Jakubem společně připravím premiéru opery *Čert a Káča* Antonína Dvořáka. Dále budu jako druhý dirigent společně s dirigentem Jaroslavem Kyzlinkem pre-

miérovat operu *Gioconda* Amilcara Ponchielliho a na konci sezóny pak uvedu ve vlastním nastudování *Hraběte Oryho* Gioacchina Rossiniho. Je to nabitá sezóna, ale velmi se na ni těším!

Brzy se také Tři přání navrátí na naše jeviště (26. 10. a 6. 11.), jaká to pro vás byla zkušenost?

Opera *Tři přání* Bohuslava Martinů je velmi specifické dílo a jsem rád, že jsem tohoto projektu mohl být součástí. Skloubit všechny požadované aspekty Martinů paritury je úkol opravdu nelehký, když se to ale podaří, jedná se o výjimečnou podívanou. Opery Bohuslava Martinů jsou pro mne velkou výzvou a je na nich nádherná jejich rozdílnost. Není mnoho autorů, kteří se mohou pochlubit takovou pestrostí svých děl.

Na co se těšíte v nové sezóně?

Jak jsem už zmínil, čeká mne nastudování celkem sedmi inscenací, jejich různorodost je pro mne velkou výzvou a já se na každý jednotlivý titul velmi těším. Kromě profesních úkolů se s velkou radostí věnuji své malé dceři, která se nám o prázdninách narodila, a těším se na každou vyšetřenou chvíli s ní.

Děkuji za rozhovor! (em)

INZERCE

NEDĚLNÍ RODINNÝ BRUNCH

.....

RESTAURACE LA BRASSERIE

KAŽDOU NEDĚLI 11:30–14:00 HOD.

Neomezená konzumace polévek, předkrmů, teplých a studených pokrmů, salátů a dezertů.

.....

Cena na osobu (bez nápojů) **349 Kč**,
děti do 6 let **ZDARMA**, děti 7–10 let **79 Kč**,
děti 11–15 let **149 Kč**

DĚTSKÝ KOUTEK / WI-FI / PARKOVÁNÍ ZDARMA

Tyršova 6, 702 00 Ostrava 2
Tel.: +420 599 099 727
E-mail: gastro.iho@cpihotels.com
www.imperialhotelostrava.com

SHAKESPEARE GALA

Dirigent **Jakub Klecker**
Dramaturgie **Jakub Klecker,**
Eva Mikulášková

Sólisté **Eva Urbanová a Luis Chapa**
Agnieszka Bochenek-Osiecka,
Martin Bárta, Luciano Mastro

POUZE
2
UVEDENÍ

Na podzimním slavnostním koncertě zazní ukázky z hudebních děl, jejichž námětem se stala tvorba Williama Shakespeara. Můžete se těšit na Verdiho *Otella* (1887) v podání **mexického tenoristy Luise Chapy (MET New York)**, po jehož boku zazáří jako Desdemona a Lady Macbeth **Eva Urbanová**. Vystoupí také domácí sólisté, v jejichž

Eva Urbanová Foto Petr Adámek

podání zazní ukázky nejen z Verdiho oper, ale i z Gounodova díla *Roméo et Juliette* (1867).

Luis Chapa Foto archiv Luise Chapy

Premiéry 21. a 22. října 2016 v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

OPERNÍ SIRÉNY

Nový diskuzní pořad opery NDM se zajímavými hosty v hudebním oddělení Knihovny města Ostravy, který se bude konat v den zkoušky sirén – každou první středu v měsíci září–červnu, a to od 15.00 do 16.30 hodin.

1. setkání – **7. září 2016**

Vedení opery NDM představuje novou sezónu 2016/2017

Debatu nad tituly nové sezóny rozvíjí hudební ředitel opery **Jakub Klecker**, operní dramaturgyně **Eva Mikulášková**, sborníčník **Jurij Galatenko**, koncertní mistr **Vladimír Liberda** a sólistka **Eva Džizgová-Jirušová**.

2. setkání – **5. října 2016**

Geneze operní inscenace

Jak vypadá práce inscenačního týmu v opeře a jak se vlastně konkrétně liší tvorba inscenace operní od činoherní? S publikem debatují operní dramaturgyně **Eva Mikulášková**, činoherní dramaturgyně **Sylvie Rubenová** a **David Janošek**, herec NDM, scénograf a kostýmní výtvarník.

Těšit se můžete na další setkání nad tématem **Česká opera (2. listopadu)**, na které navazuje operní představení **Braniboři v Čechách** Bedřicha Sme-

tany (v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka). Poslední debata v roce 2016 proběhne **7. prosince**, kdy je pro vás přichystán **Shakespearův & operní Hamlet**, po kterém následuje operní představení **Hamlet** Ambroise Thomase (v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka). *Pro návštěvníky Operních sirén je přichystán dárek v podobě zvýhodněného vstupného na obě zmíněná představení.*

Zachovány zůstávají **předpremiérové besedy** s tvůrčími týmy k daným titulům, vždy v 17 hodin v hudebním oddělení Knihovny města Ostravy:
27. září *La clemenza di Tito*
21. listopadu *Bouře*
6. února *Zneuctění Lukrécie*
21. dubna *Tajemství*
5. června *Lazebník sevillský!!!*

Opera
Národního divadla
moravskoslezského

Staňte se fanoušky našeho nového Facebooku!

www.facebook.com/operaNDMopera

GRATULACE
VĚŘE HEROLDOVÉ

Mimořádné životní jubileum – 95. narozeniny – oslaví v září paní **Věra Heroldová**, emeritní sólistka ostravské opery. Našemu divadlu věnovala více než patnáct let svého uměleckého života (1944–1947, 1951–1964), během nichž zpívala mnoho krásných rolí – jmenujme mezi nimi alespoň Violettu, Mařenku, Musettu, Zerlinu, Neddu, Gildu, Karolinu či Barče. Srdečně blahopřejeme! (red)

Věra Heroldová jako Violetta Valéry Foto František Kral

Činohra

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2016/2017

Jerzy Żurek (1946)

PO HAMLETU

Site-specific scénické čtení pod širým nebem

Režie: Josef Kačmarčík

Premiéra 2. září 2016

na Slezskoostravském hradě

Dennis Kelly (1970)

BOHOVÉ RONÍ SLZY

Scénické čtení na rozloučenou

Režie: Tereza Řihová

Uvedeme

v prosinci 2016

Lee Hall (1966) – Marc Norman (1941)

– Tom Stoppard (1937)

ZAMILOVANY SHAKESPEARE

Romantická komedie

Režie: Radovan Lipus

Premiéra 6. dubna 2017

v Divadle Jiřího Myrona

Karel Poláček (1892–1945)

– Arnošt Goldflam (1946)

HOSTINEC U KAMENNÉHO STOLU

Česká humoristická klasika poprvé v Ostravě!

Režie: Tomáš Jirman

Premiéra 27. října 2016

v Divadle Jiřího Myrona

Pere Riera (1974)

HODINA PŘED SVATBOU

O peníze jde až v první řadě...

Režie: Janusz Klimsza

Premiéra 19. ledna 2017

v Divadle Antonína Dvořáka

Adolf Nowaczyński (1876–1944)

CAR SAMOZVANEC

Historické drama

Režie: Andrzej Celiński

Česká premiéra 26. ledna 2017

v Divadle Jiřího Myrona

Viliam Klimáček (1958)

SISSI (Útěk Alžběty Rakouské)

Epopej z císařského dvora

Režie: Peter Gábor

Česká premiéra 8. června 2017

v Divadle Jiřího Myrona

Činohra NDM je na Facebooku:

Činohra Národního divadla moravskoslezského

VESELÉ PANÍČKY WINDSORSKÉ

Lada Bělašková (Paní Brouzdalová), Jiří Sedláček (Falstaff),

Sylvie Krupanská (Paní Pažoutová)

Foto Radovan Štašný

REPERTOÁR ČINOHRY (ZÁŘÍ – ŘÍJEN 2016)

Francis Scott Fitzgerald – Rebekka Kricheldorf
VELKÝ GATSBY
Režie: Peter Gábor
1. 9. (10.00), 6. 10. (10.00)

William Shakespeare
VESELÉ PANICKÝ WINDSORSKÉ
Režie: Peter Gábor
2. 9. (10.00), 20. 9. (18.30), 29. 9. (18.30),
7. 10. (18.30), 20. 10. (18.30)

Simon Stephens – Mark Haddon
PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM
Režie: Janusz Klimsza
6. 9. (19.00), 11. 9. (19.00), 15. 10. (19.00)

Franz Arnold – Ernst Bach
ŠPANĚLSKÁ MUSKA
Režie: Janusz Klimsza
14. 9. (18.30), 23. 9. (18.30), 5. 10. (18.30),
9. 10. (18.30)

Terrence McNally – David Yazbek
DONAHA! (Hole dupy)
Režie: Pavel Šimák
15. 9. (18.30), 16. 9. (18.30), 18. 10. (18.30)

Alfred Jarry
KRÁL UBU
Režie: Jan Frič
17. 9. (18.30), 30. 9. (18.30), 4. 10. (18.30)

Marius von Mayenburg
MUČEDNÍK
Režie: Janusz Klimsza
17. 9. (19.00), 30. 9. (19.00), 4. 10. (19.00)

Venedikt Jerofejev
MOSKVA → PETUŠKY
Režie: Tomáš Jirman a kol.
18. 9. (19.00), 25. 9. (19.00), 2. 10. (19.00)

Ivan Vyskočil
HAPRDANS
neboli HAMlet PRINC DÁNSKÝ
Režie: Tomáš Jirman a kol.
19. 9. (19.30), 10. 10. (19.30), 24. 10. (19.30)

Oscar Wilde
JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA
Režie: Vít Vencel
21. 9. (18.30), 12. 10. (18.30)

George Tabori
MUJ BOJ (Mein Kampf)
Režie: Juraj Deák
25. 9. (14.00), 25. 9. (19.00)

Michael Cooney
HABADŮRA
Režie: Roman Groszmann
27. 9. (18.30)

Molière
SKOLA PRO ŽENY
Režie: Janusz Klimsza
28. 9. (16.00), 16. 10. (16.00)

Pavel Vilikovský – Miro Dacho
DENIK MEHO OTCE aneb PŘÍBĚH
OPRAVDICKÉHO ČLOVĚKA
Režie: Lukáš Brutovský
22. 9. (18.30), 1. 10. (18.30)

Jesper Halle
LESÍK
Režie: Victoria Meirik
11. 10. (18.30)

Dagmar Radová & kol.
STUDIE TITUS (Co nás žere)
Režie: Barbara Herz
13. 10. (19.00)

Setkání u příležitosti 80. narozenin
VEČER PRO JANA KAČERA
A S JANEM KAČEREM
15. 10. (18.30)

Karel Poláček – Arnošt Goldflam
HOSTINEC U KAMENNÉHO STOLU
Režie: Tomáš Jirman
27. 10. (18.30) – premiéra,
29. 10. (18.30) – první repríza

TIP ŠÉFA ČINOHRY

STUDIE TITUS

Alternativnější pohled na Shakespearovo drama *Titus Andronicus* nabízí performance režisérky Barbary Herz. Projekt vznikl ve spolupráci s Kulturním centrem Cooltour a tímto zvu všechny diváky netradičních divadelních forem

Peter Gábor

STUDIE TITUS – Ivan Dejmal
Repríza 13. 10. (19.00) v Kulturním centru Cooltour

Foto Petr Kiška

UVEDLI JSME

William Shakespeare (1564–1616)
VESELÉ PANICKÝ WINDSORSKÉ

Taškařice o milostných nástrahách

Reprízy 2. 9. (10.00), 20. 9. (18.30),
29. 9. (18.30), 7. 10. (18.30), 20. 10. (18.30)
v Divadle Jiřího Myrona

Rytíř Jan Falstaff (Jiří Sedláček), prostopášný požitkář a bohém, mající trvalé bydliště v hostinci U Podvazku, je už jako koule a k tomu pěkně vykutálená. Napíše do puntíku stejné milostné psaní dvěma počestným paničkám z Windsoru, které jsou navíc sousedky. Přičemž nepomýšlí ani tak na zálety, jako spíš na to, jak si vylepšit svou chronicky chatrnou finanční hotovost. Proslychá se totiž, že obě dámy jsou správkyněmi rodinného jmění. „A já budu plnit a plnit, plnit a plnit, až z toho bude valná hromada. Povalím obě dámy, uvalím na ně milostnou daň a penízky se budou valit horem dolem,“ libuje si Falstaff.

Jenže se stalo cosi, co navzdory svému svě-táctví neuměl předvídat. Jedna se před druhou pochlubila, jakého má cititele. A tak třebaže paní Pažoutová (Sylvie Krupanská) považuje Falstaffa za „vyžilého, polorozpadlého dědka“, přece připoustí: „Určitě ve mně poznal někoho, koho já sama neznám, jinak by si nedovolil takhle zhur-ta se do mě zahákovat“ a navrhuje paní Brouzda-lové (Lada Bělašková), aby se mu pomstily. A to netuší, že rytířovi kumpáni (Jakub Kupčák a Lukáš Hradil z kapely Moby Dick), jimž se Falstaff se svým úmyslem svěřil, hodlají o všem zpravit jejich manžele (František Strnad, Petr Houska).

Rytíř Jan Falstaff (Jiří Sedláček) napíše do puntíku stejné milostné psaní dvěma počestným paničkám z Windsoru. Foto Radovan Štátný

Mimo to se ze strany tří mužů Cajuse, Tintítka a Fentona (Vladimír Polák, David Janošek, Vít Hofmann / Vít Roleček) vzmáhá milostný zájem o dceru paní Pažoutové Aničku (Izabela Firlová) a do celé věci se vloží dovedná kuplířka paní Čiperná (Renáta Klemensová), jež jedná tak, aby ona měla prospěch a nikdo žádnou škodu. Svého chce dosáhnout i venkovský smířčí sudí, jemuž nanejvýš sedí jméno Bloumal (Vladimír Čapka). Do potyčky se spolu dostanou dva cizinci: velšský farář Hugo Evans (Tomáš Jirman), jenž nemluví ji-nak než: „Pomoč mně pan Puch!“ a francouzský lékař Cajus vyhrožující: „Uržiznu mu kule.“ Jejich při se snaží urovnat Hospodský (František Veče-řa) slovy: „Odbrojte je, ať se spolu domluví. Ať radši mrzačí naši mateřštinu než sami sebe.“

Každý herec přirozeně splnul s typem osoby, kterou představuje! Tomáš Jirman (Evans), František Strnad (Pažout), David Janošek (Tintitko), František Večeřa (Hospodský), Vladimír Polák (Cajus), Vladimír Čapka (Bloumal) Foto Radovan Štátný

Jak jste si už z výčtu některých replik určité povšimli, tato Shakespearova veselohra v dů-vtipném překladu Martina Hilského je proklá-daná průbojnými slovními hříčkami. Třeba místo sprostého slova krádež se tu užívá odborný a eufemistický výraz: „majetkové narovnání“.

Obsazení tohoto kusu je mimořádně šťastné. Každý herec přirozeně splnul s typem osoby, kterou představuje. Zvlášť bych chtěl upozornit na tři výrazně komické výkony, které předvádějí Petr Houska, Tomáš Jirman a Vladimír Polák.

Nevídaně komický a nadto fyzicky namáhavý je též výkon Roberta Finty v roli Robina, pážete rytíře Falstaffa, který tu dosahuje (snad ve sho-dě se zněním jedné repliky) trpasličího vzrůstu, a oč menší je, o to vyšší má hlas. Fintovo prove-dení nadobro upírá této postavě její okrajovou funkci. Jenom dodejme, že zde vystupuje coby sluha tří pánů.

Hudbu k inscenaci složil Big George alias Jiří Sedláček s kapelou Moby Dick. A právě tento fakt je zároveň úběžníkem celého inscenačního pojetí. Tato kapela v čele se svým frontmanem (Falstaff a jeho kumpáni) se kostýmově i cha-rakterově přetvořila v rockové showmany, což ještě více zdůrazňuje tu okolnost, že rytíř Jan Falstaff je windsorskými obyvateli považován za výstředního cizince z jiného světa. Jeho oso-bité způsoby se totiž nesrovnávají s maloměš-táčkou morálkou. **Pravý rocker se stejně jako Falstaff nikdy nezajímá o svou čest, natož pověst.**

To, že chování, zjev, oděv a barokní postava Falstaffova má rockový říz, že místo rapírem se ohání elektrickou kytarou, čímž navýsost kontra-stuje se svým okolím, nenásilně obohacuje tuto inscenaci o další peprné vzrušení. (on)

Karel Poláček (1892–1945)
– Arnošt Goldflam (1946)
**HOSTINEC
U KAMENNÉHO STOLU**
*Česká humoristická klasika poprvé
v Ostravě!*

Režie	Tomáš Jirman
Dramaturgie	Alice Taussiková
Scéna	David Bazika
Kostýmy	Marta Roszkopfová
Hudba a hudební spolupráce	Jakub Kudláč
Pohybová spolupráce	Anna Jirmanová

Osoby a obsazení:	
Šimon Tatmuž, hostinský	David Viktora
Božena Tatmužová, hostinská, jeho žena	Lada Bělašková
Rudolf Dyndera, soudní rada	Jiří Sedláček
Klementýna Dynderová, jeho žena	Anna Cónová
Věra Dynderová, jejich dcera	Petra Lorencová
Alena Dynderová, její dvojče	Lucie Končoková
Benno Mertens, dramatický umělec	Vladimír Polák
Ninča Majšajdrová, redaktorka	Pavčina Kafková
Gaston (Ondřej Badalec)	Petr Houska
Percy (Alois Netrefený)	David Janošek
Spytihněv, inženýr chemie	Vít Roleček
Tomáš, inženýr chemie, jeho bratr	Robert Finta
Mayen Calhotti, zpěvačka	Izabela Firlová

Proslulý džez Gipsy boys za řízení
Jožky G. Fadrhonce Měcholupského

**Premiéra 27. října 2016 v 18.30 hodin
v Divadle Jiřího Myrona**

Repríza 29. 10. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

Je až k neuvěření, že **postavy Hostince U kamenného stolu s námi žijí již pětasedmdesát let a žádné ostravské divadlo je dosud nepřivedlo na jeviště prostřednictvím některé z divadelních adaptací.**

Román Karla Poláčka vyšel poprvé roku 1941, ale **moderní duch autorova uvažování, smysl pro humor, pozorovací talent a schopnost výstižné zkratky skvěle fungují i dnes a řadí Poláčka mezi nejvýznamnější české humoristy.** Román se ihned po svém vydání stal velmi úspěšným a vzbudil velký rozruch mezi čtenáři i kritikou. Mimo jiné i díky skutečnosti, že *Hostinec U kamenného stolu* nevyšel pod jménem skutečného autora, neboť v té době už knihy židovských spisovatelů nesměly vycházet. Nicméně mnozí nezaměnitelný rukopis Karla Poláčka stejně poznali a nakladatelství bylo zavaleno dotazy

Režie inscenace se ujme herec a režisér Tomáš Jirman (na snímku s Renátou Klemensovou v inscenaci MOSKVA → PETUŠKY, kterou také režíroval)
Foto Radovan Šťastný

na toto téma. K fingovanému autorství se tehdy propůjčil Vlastimil Rada, malíř, ilustrátor a také spisovatel. Důvodem byla především snaha pomoci Karlu Poláčkovi a vydáním jeho románu alespoň trochu vylepšit životní situaci rasově perzekvované osoby. **Kniha byla natolik úspěšná, že se o ni ihned začali zajímat i tvůrci z barrandovských ateliérů.** Vlastimil Rada s nimi začal spolupracovat jednak proto, že v realizovaném filmu viděl další možnost finanční pomoci skutečnému autorovi, ale rovněž jej lákal fakt, že filmaři chtěli zhotovit i německou verzi. A vidět zavilé nacisty, jak se kochají židovským scénářem, mu přišlo zvlášť pikantní. Slavný film s J. Šejbalovou, S. Rašilovem, R. Hrušínským, S. Benešem a dalšími se nakonec dostal do kin až po válce, tedy v době, kdy Karel Poláček už nebyl mezi živými. **My dnes ale nechceme uvádět „film pro pamětníky“, duch Poláčkova díla by to**

Alena (Věra?) a Věra (Alena?) Dynderovy, dvojčata stáří dvaceti let, jedno o sedm minut starší

Ilustrace V. Rady

Šéf činohry NDM se všem předplatitelům na tomto místě omlouvá za změnu titulu v souboru činohry. Ke změně dochází z vážných provozních a uměleckých důvodů (zdravotní indispozice původně určeného režiséra a následně i dramaturga inscenace). Vzhledem k tomu, že se jednalo o světovou premiéru dosud neuvedeného, realizačně náročného textu, je čas na realizaci projektu v očekávané kvalitě s náhradním inscenačním týmem velmi krátký. K titulu *Poslední šťace – Adieu Europa* se navrátíme v některé z dalších sezón a pevně věříme, že *Hostinec U kamenného stolu* Karla Poláčka bude pro vás příjemnou náhradou!

ostatně ani nedovolil. Současná ostravská inscenace vychází z moderní adaptace Arnošta Goldflama, která byla ještě upravena na míru souboru činohry NDM. S tím souvisí i „omlazení“ obsazení, které dodává větší svěžest a napětí především v partnerských vztazích postav. **Nedílnou součástí inscenace bude živá kapela hrající jeden evergreen za druhým.** Lázně Džbery pod Skálou, kde se děj odehrává, se tak mohou stát skutečným relaxem pro duši, masáží pro bránice i prostorem k zamyšlení nad tím, jak je v životě často nejkrásnější to nejobyčejnější a nejjednodušší, kterého mnohdy ale vůbec není jednoduché dosáhnout. *(at)*

Peter Quilter (1965)
JE ÚCHVATNÁ!
*Komedie o nejtragičtější operní
zpěvačce všech dob*

**Premiéra 3. listopadu 2016 v 18.30 hodin
v Divadle Antonína Dvořáka**

Divadelních her založených na skutečných příbězích a žijících osobnostech bylo napsáno nemálo a dozajista jich ještě mnoho přibude. Zpravidla zpracovávají mezní události (velká dramata, období války) nebo vypráví příběhy osob naší historie, přes slavné spisovatele až po současné celebrity (např. *Panna orleánská* o Johance z Arku, *Úplné zatmění* o prokletých básnících nebo životní příběh Judy Garlandové zpracovaný ve hře *Na konci duhy*). Autorem poslední zmíněné hry je americký dramatik **Peter Quilter**, jehož hry se uvádí nejen na West Endu a na Broadwayi, ale také po celém světě. **A celosvětovým divadelním hitem je i jeho komedie Je úchvatná! (Glorious!) vycházející z až neuvěřitelného životního příběhu Florence Foster Jenkinsové.**

Nascina Florence Fosterová se narodila roku 1868 v americké Pennsylvánii do velmi bohaté rodiny. Jako dítě hrála na klavír, v čemž slavila úspěchy, a koncentrovala po celé zemi. Po ukončení střední školy chtěla jít studovat hudbu do ciziny, ale její otec jí studia odmítl financovat. A tak Florence (během dospívání přestala používat své první jméno) uprchla z domova s o šestnáct let starším mužem, doktorem Frankem Thorntonem Jenkinsem, s nímž se přestěhovala do Philadelphie, a záhy na to se vzali. Bohužel nedlouho po svatbě dostala Florence od manžela syfilis a následoval rozpad manželství, Florence si však ponechala jeho jméno. Ve Philadelphii se pak nějaký čas živila jako

učitelka hry na klavír, kolem roku 1900 se společně s matkou Mary přestěhovala do New Yorku. Právě tehdy se rozhodla stát se zpěvačkou. V roce 1909 poznala britského shakespearovského herce St. Claira Bayfielda, který se stal jak jejím manažerem, tak jejím celoživotním partnerem. V tomtéž roce zemřel její otec a zanechal jí bohaté prostředky, takže konečně mohla rozjet svou hudební kariéru. Brala hodiny zpěvu a pohybovala se v newyorských hudebních kruzích, byla členkou mnoha dámských spolků a sama založila a financovala Verdiho klub.

První koncert uspořádala v roce 1912 v newyorském hotelu Ritz Carlton. **Florence dávala do svého zpěvu srdce i duši, což ovšem neměnilo nic na tom, že nevládala intonovat ani udržet rytmus, a zvuky, které vyluzovala, měly k opernímu mistrovství, jež byla přesvědčena, že ovládá, skutečně daleko.** Vůbec si neuvědomovala, že potlesk pozvaných dam a dalších známých byl jen kombinací zdvořilosti a výsměchu, a nikoliv známkou úspěchu. To ji pochopitelně povzbudilo k pořádání dalších koncertů.

Návštěvníky koncertů si sama pečlivě vybírala a osobně dohlížela i na distribuci vstupenek. Časem se totiž objevily i hlasy „upřímné“, které se ji pokoušely otevřeně vypískat, Florence to však vždy přičítala jen závistí a nepřijícnosti vycházející z jejího úspěchu. Krom neuvěřitelných „pěveckých“ kreací si libovala i v extravagantních kostýmech, diváci na jejích koncertech se proto ohromně bavili. **Čím víc publikum šlelo a říčelo (smíchy), s o to větším nadšením se Florence vrhala do dalších pěveckých kousků a tím větší grotesky se návštěvníkům jejich koncertů dostalo. Florence si neúspěch zkrátka absolutně nepřipouštěla a věřila, že rozdává umění a radost. A publikum ji skutečně zbožňovalo.**

Florence Foster Jenkinsová *Foto archiv NDM*

A tak se nakonec stala „opravdovou“ operní divou. Proto ji nikterak nepřekvapilo, když jí gramofonová společnost nabídla, že jí nahraje desku. Repertoár si Florence pochopitelně vybrala sama a čítal jak jedny z nejtěžších koloraturních árií (stejně tomu ostatně bývalo i na jejích koncertech), tak autorské písně, z nichž některé přímo pro Florence napsal její pianista Cosmé McMoon.

Vrcholem její kariéry byl koncert v Carnegie Hall, který se uskutečnil 25. října 1944 a byl vyprodán týdně dopředu. Dva dny po této „události života“ Florence dostala infarkt, na jehož následky o měsíc později zemřela ve svých 76 letech.

Její příběh tak není příběhem groteskní zaslíbenosti, ale neuvěřitelné síly ducha, který dokáže překonat i takřka nemožné, jak ostatně stojí i na jejím náhrbku: *„Lidé můžou říkat, že neumím zpívat, ale nikdo nikdy nemůže říct, že jsem nezpívala.“* *(sr)*

Přebaly desek Florence Foster Jenkinsové

Foto archiv NDM

Asi těžko bychom hledali někoho z diváků, kdo by neznal dlouholetou členku našeho souboru **Alexandru Gasnářkovou**. Do svého prvního angažmá v činohře NDM (tehdy ještě Státního divadla v Ostravě) nastoupila po absolutoriu na JAMU a zůstala mu věrná dodnes. A tak vám u příležitosti jejich sedmdesátých narozenin, které oslavila v srpnu, a v souvislosti s přípravami na titulní roli v komedii *Je úchvatná!* přinášíme s paní Sašou rozhovor.

Do Ostravy jste přišla coby čerstvá absolventka JAMU v roce 1970. Jaké byly vaše první dojmy z Ostravy, čekala jste, že tu setrváte tak dlouho? A jak na Ostravu nahlížíte nyní, po tolika letech společného soužití?

Měla jsem dohodnuto s Milošem Hynštem, tehdejší šéfem činohry Státního divadla v Brně, že mě po absolvování JAMU vezme k sobě do divadla. Jenže než jsem dostudovala, byl Miloš Hynšt z divadla odejit (nebyl zrovna po chuti tehdejšími vládci, byl to rok 1970) a bylo po angažmá. Vzápětí ale přišla nabídka od šéfa činohry Státního divadla v Ostravě Radima Kovala. Tak jsem se dostala do Ostravy. Můj první dojem z Ostravy byl docela tristní. Když jsem sem přijela, tak jsem měla pocit, že se otočím na podpatku a pojedu pryč. Ostrava na mě zapůsobila strašně. Dnes ale nedám na Ostravu dopustit. Něco tady je, v té Ostravě. Není to jen síla zvyku. Je to její osobitost. Jakýsi genius loci. Strašně se mi

Alexandra Gasnářková s vnučkou Dominikem odlétá do výše...
Foto archiv Alexandry Gasnářkové

V mimořádných hercích, jako ve všech opravdových umělcích, probíhají procesy jakési záhadné psychické chemie, napůl vědomé, a přeci ze tří čtvrtin skryté, jež oni sami považují za ,instinkt‘, za ,tušení‘ či za ,své hlasy‘, které jim umožňují rozvíjet a ztvárňovat jejich umělecké představy

Peter Brook

líbí ostravské publikum. A to nejen proto, že mě ve svých anketách označilo za svou nejoblíbenější herečku. I to je jeden z faktorů, proč jsem v Ostravě zůstala. Současná Ostrava má pro mě velký půvab. K mým oblíbeným místům patří celé nábřeží u řeky Ostravice – od hradní lávky dál až ke Komenského sadům. A vznikla tu spousta kaváren. Posezení na zahrádce s přáteli je velmi příjemné. A kolik je tu nádherných budov! Je potřeba se jen pozorně dívat.

Na svém kontě v NDM máte krásných 120 inscenací. Dovedla byste vybrat jedinou spolupráci, kterou považujete za zásadní, až už v jakémkoli směru?

Zázraky se nedějí. V mém divadelním životě určitě ne. Herectví je práce a fantazie. A nad tím stojí talent. A kdo ho nemá, tak bohužel! Pracovala jsem s mnoha režiséry. Každý ve mně zanechal stopu – někteří zlatou, jiní šedivou. Ale žádný Bůh z nebe neslétl, aby výrazně změnil moje herectví, můj přístup k práci, mou potřebu partnerství. Samozřejmě zkušenosti se léty projevovaly, od Manon přes Blanche až po Markýzu v *Nebezpečných vztazích* a Bernardu. Ale myslím, že to byl přirozený vývoj, který přinášel každou novou rolí nově zkušenosti.

Je poměrně běžnou praxí, že se po určitém čase tentýž titul objeví znovu na repertoáru,

S manželem Bedřichem Jansou, dcerou Klárou a vnučkou Esterkou
Foto archiv Alexandry Gasnářkové

Alexandra Gasnářková v titulní roli a Stanislav Šárský (Rytíř des Grieux) v inscenaci MANON LESCAUT (premiéra 8. 1. 1972)
Foto František Krasl

byť se samozřejmě jedná o jinou inscenaci. Vy jste měla možnost projít si 2x Tylovým Strakonickým dudákem, Hamptonovými Nebezpečnými vztahy a Maryšou bratří Mrštíků, ovšem v různých rolích. Jaké je pro herečku pracovat znovu na toméž titulu, ale ve spolupráci s jiným režisérem a na jiné roli, změnilo to například vaše vnímání hry?

Když hrajete v první inscenaci velkou roli, zanechá to ve vás silný dojem, který se ve druhém nastudování, obzvláště když hrajete menší roli, těžko překonává. A to je můj případ. I když druhá inscenace *Strakonického dudáka* byla diametrálně odlišná od té první, přesto po letech miluji svoji Dorotku víc než Kordulu.

Obrátím naše směřování lehce do budoucnosti – v této chvíli se připravujete na hlavní roli v inscenaci Je úchvatná! Florence Foster Jenkinsová, podle níž je hra napsána, byla údajně nejhorší operní zpěvačkou na světě – můžete nám přiblížit, jak vaše příprava probíhá a kdo vám s ní pomáhá?

Florence Foster Jenkinsová je překrásná role. Nesmírně složitá a technicky náročná.

Naštěstí šéf činohry Peter Gábor, který hru bude režirovat, mně dal moudře vědět, že budu do této role obsazena, se značným předstihem, takže už v březnu jsem na ní začala pracovat. A mám k tomu skvělé učitele. Přední sólistku opery Evu Dřízgovou-Jirušovou, která pracuje úžasně a nic mi neodpustí, a svého dlouholetého spolupracovníka z konzervatoře, výborného muzikanta Vlastíka Ondrušku. Každý týden se scházíme a na Florence pracujeme.

Jsou nějaké další dovednosti, které jste musela získat čistě účelně kvůli divadlu?

Musím vás zklamat, žádné čáry a kouzla jsem ke své herecké práci nepotřebovala. Ono toho je dost v samé podstatě herectví. Musíte skvěle mluvit, hýbat se, poslouchat, tanec a akrobacie jsou samozřejmostí. Ale sama pružnost svalů ještě nerozvíjí umění. Herectví je v mnohém ohledu nejnáročnější, bez neustálého cvičení ustrne herec na půl cesty. Já neznám herce, který by nechtěl pracovat. I když to někdy nepřízná. V touze po práci je jeho síla. Dovolte mi citovat Petera Brooka: „*V mimořádných hercích, jako ve všech opravdových umělcích, probíhají procesy jakési záhadné psychické chemie, napůl vědomé, a přeci ze tří čtvrtin skryté, jež oni sami považují za ,instinkt‘, za ,tušení‘ či za ,své hlasy‘, které jim umožňují rozvíjet a ztvárňovat jejich umělecké představy.*“

Nejen herec, ale člověk vůbec by se měl neustále učit a vzdělávat. Vy nejenže kultivujete sama sebe, ale i jiné, již dle než dvacet let působíte jako pedagožka herectví

Dorotka ve STRAKONICKÉM DUDÁKOVÍ (premiéra 26. 5. 1973)
Foto František Krasl

Jako Markýza se Merteuil se Stanislavem Šárským (Vikomt de Valmont) v LES LIAISONS DANGEREUSES – NEBEZPEČNÝCH VZTAZÍCH (premiéra 3. 1. 1989)
Foto Josef Hradil

na Janáčkově konzervatoři. Co vás vedlo k tomu začít učit?

Jednou kdysi dávno jsme seděli v hospodě U Rady. Pochopitelně tam byl i Mistr Holub, který tehdy vedl hudebně dramatické oddělení na konzervatoři. Najednou se podíval na mě a pronesl památnou větu: „*Budeš učit*“. Vyděšeně jsem na něj vyvalila oči, a on pokračoval: „*Když něco nebudeš vědět, tak se zeptáš*“. A objednal dva panáky. Tak začala moje pedagogická kariéra.

Říká se, že učení se člověk nenaučí, buď to umí, nebo ne. Jak se na to díváte vy, cítila jste se při výchově mladých hereckých talentů vždy jako ryba ve vodě? Nebo sama vnímáte, že s odstupem času se vaše výuková metoda postupně proměňuje?

Zdá se mi, že s odstupem času se moje výchovná metoda neproměňuje. Takže bych už asi měla přestat učit.

To doufáme, že se ještě dlouho nestane! Jak je to se studenty herectví – proměňují se společně s dobou? Jsou ti dnešní v něčem jiní, než jaká jste byla vy jako studentka? A jste na své studenty hrdá, když můžete pozorovat jejich úspěchy v divadlech po celé republice?

Samozřejmě jsem na ně hrdá, když je vidím stát na jevišti snad všech divadel v republice, od Národního divadla až po Šumperk. A jak se následně generace studentů mění? Často

jsem si to v hlavě probírala. Ale když jsem se po 10 letech setkala s bývalými studenty (to setkání zorganizovali oni), tak jsem se znovu vrátila do doby jejich studií a musím říct, že byli stejně skvělí jako před 10 lety. A podobnou zkušenost mám i z osobních setkání, kterých není málo. Ale přece jen jedna změna se stala. Netýká se to všech, ale na některé velmi neblaze působí televize. A hlavně seriály, kterých je mnoho, potřebují herce, a tak dávají studentům možnost seberealizace a snadného výdělků. Ale vzhledem k herecké a režijní úrovni seriálů je ta seberealizace velmi pofiderní a vede studenty k podcenění vlastní herecké tvorby, a tedy i k podcenění poctivosti přípravy. „*Hraju v seriálu, jsem slavný a školu nepotřebuju*.“ To je motto některých studentů. A netuší, jak chybují a jak na to mohou doplatit. Sláva je velmi pomíjivá a mládí také jednou odejde. Samozřejmě že se to netýká všech. Ale to nebezpečí tady existuje a číhá za každým rohem.

Máte nějaké dosud nesplněné herecké přání – vysněnou roli nebo spolupráci s režisérem?

Ano i ne. Už jsem ve věku, kdy jsem se svým uměleckým životem vyrovnala a po slávě, a tedy krásných rolích bezbřezě nepravdu. Ale přece jen jsem v poslední době četla několik her, kde jsou krásné role pro herečku mého věku. A mám to štěstí, že Florence Foster Jenkinsová patří mezi ně.

Děkuji za rozhovor!

(sr)

Dagmar Radová (1987) & kol.

**STUDIE TITUS
(Co nás žere)**

Na motivy tragédie Williama Shakespeara

Repríza 13. 10. (19.00) v kavárně Kulturního centra Cooltour

V koprodukcii s Kulturním centrem Cooltour

Vstupenky je možno zakoupit v Kulturním centru Cooltour a v předprodeji NDM

Titus Andronicus je první a hned nejkrutější a nejkrvavější tragédií Williama Shakespeara. Nakonec se v ní nasťává něco přes dvacet mrtvol, utínají se v ní hlavy a ruce, proběhne i jedno znásilnění s následným vyříznutím jazyka, a dokonce i kanibalismus, kdy matka při hostině pozře pokrm připravený ze svých synů.

Podle Dagmar Radové je inscenace *Studie Titus (Co nás žere)* „autorským komentářem režisérky Barbary Herz, dramaturgyně Dagmar Radové a herců Lucie Končokové, Petry Lorencové, Ivana Dejmal a Jana Fišara k této Shakespearově tragédii. Společně si pokládají otázku, jak moc je jídlo politické a jak je toto politikum podmíněno intimní touhou konzumovat, ovládat. Herci vytváří postavy, které se charakterizují především skrze svůj vztah k jídlu, a od něj se odvíjí jejich životní strategie. Představují se jako odborníci na jídlo, nechávají nahlédnout do své „kuchyně“ a po odhalují, co je žere. To vše se odehrává v netradičním prostoru kavárny Cooltour“.

Celý prostor kavárny Kulturního centra Cooltour se tak přetvořil ve čtyři malá jevi-

ště i hlediště a diváci se na vybidnutí herců v daném momentu hry průběžně přemísťují z místa na místo, čímž se nepostřehnutelně stávají spoluherci a součiniteli předváděného příběhu.

Herci sice na začátku převypráví složitý děj hry *Titus Andronicus* s dovedně zauzlovanou zápletkou a upozorní na to, kterou z hlavních rolí hrají, nicméně postupně z těchto rolí vypadávají, ba místy se dokonce oslovují domácíkou podobou svých občanských jmen, např. Ivánku, Petko. K tomu si dovoluji podotknout tu poznámku, že profesionální deformace se u některých herců projevuje v tom, že v běžném životě nedokáží vystupovat sami za sebe, mimo svou divadelní roli, a tak se obrní nějakou pózou.

Vtipné situace a dialogy jsou střídány přemítavými monology o smyslu a povaze potravin, našich stravovacích návyků i jedení samotného, přičemž se tu opakovaně poukazuje na fakt, že nikdy nemůžeme nabýt spásnou jistotu, zdali to, co jíme, je skutečně zdravé, neboť způsob zpracování potravin a zvláště jejich kvalita jsou v zásadě nejzjistitelné, a tudíž podezřelé.

Dnes jsou televizní pořady o vaření nebo pořady, v nichž je vaření stálou součástí jejich programu, pojímány jako show, kdy kuchaři a kuchařky s bodrou nenuceností a někdy s přepjatým optimismem dávají lidem najevo, že není na světě nad větší povyražení a vzrušení.

V tomto smyslu představují dvě scény, v nichž vystupuje Lucie Končoková, a charakter některých dialogů očividnou parodii například na pořad *Deník Dity P.*, ve kterém je zhotovení jakýchkoli pokrmů pokaždé vsazeno do velmi skrovného, až ubohého příběhu, jehož hlavní představitelka tolik usiluje o to být přirozená, až je naprosto nepřirozená, ba přímo tuhá. Nemluvě o řečech, jimiž prokládá své kuchtěni, případně o tupých dialozích, které vede s příslušnými partnery.

Hra se dotýká jednoho psychologického poznatku, který se odborně nazývá *interpasivita*, což je jistý stěží vysvětlitelný způsob úniku před vlastním požitkem. Jedinec se bojí být vystaven rozkoši. Místo aby si sám užíval, s chutí pozoruje, jak si užívá druhý.

Na tomto principu je založen trend, který se nejvíce rozmohl v posledním desetiletí, ale už v osmdesátých letech dvacátého století získal svůj název: *food porn*. Nejvyšší obliby si vydobyl v asijských zemích, jmenovitě v Jižní Koreji. Jde o to, že jídlo i jeho konzumace jsou předváděny tak, aby nabudily v divákovi lačnou vášeň podobnou pohlavnímu pudu. Nesledujeme něčí sexuální aktivitu, ale pro změnu se vyžíváme v krásně upraveném jídle a v jeho požívání. V cílím uspokojení nacházíme své vlastní. Nežřídka se na webu objevuje i on-line konzumace znamenáná kamerou a vy ji můžete prožít právě v této inscenaci.

V rámci zmíněné interpasivity nám některé scény zřejmě chtějí ukázat, že ač sami (nejsmeli k tomu nuceni) neradi působíme násilí a bolest, přece jen se někdy s netajeným zálibením a se škodolibou potěchou podíváme na utrpení těch, s kterými někdo krutě zachází, ať už je to člověk, nebo nějaká jiná (nezbadatelná) síla (příroda, Bůh, osud). Vždyť je to někdy tak slastný pocit zdolávat někoho svou tělesnou, duševní či mocenskou převahou nebo se trpně kochat tím, jak se někdo této převaze horko těžko brání.

Inscenace *Studie Titus (Co nás žere)* přináší kromě jiného nesmírně oblažující vědomí, že divadlo se dá provozovat prakticky kdekoli, kde se spolu setkají lidé, kteří jsou ochotní si na někoho hrát, a lidé, kteří jsou ochotni se na toto hraní dívat.

Lze vítat jako půvabné zpestření, že se zde stáváme svědky čehosi netradičního, navíc v prostředí, které divadlu nijak neodpovídá a kde se divák hladce stává nejenom adresátem, ale především spoluúčastníkem. (on)

Vtipné situace a dialogy jsou střídány přemítavými monology o smyslu a povaze potravin. Na fotografii Petra Lorencové, Jan Fišar a Lucie Končoková
Foto Petr Kiška

Diváci se na vybidnutí herců v daném momentu hry průběžně přemísťují z místa na místo. Na fotografii v kruhu diváků Petra Lorencové, Jan Fišar a Lucie Končoková
Foto Petr Kiška

Jerzy Żurek (1946)

PO HAMLETOVI

Site-specific scénické čtení pod širým nebem

Režie
DramaturgieJosef Kačmarčík
Sylvie Rubenová

Účinkují

Vít Hofmann, Petr Houska, David Janošek,
Jana Mudráková, Renáta Klemensová,
Vít RolečekHrajeme 2., 3. a 4. září 2016 v 16.30 hodin
na Slezskoostravském hradě

To, že držíte v rukou tento časopis, nepochybně znamená, že prázdniny jsou za námi a samotné léto je již na ústupu. Tak jako pro vás to znamená stáhnout se z dovolených u moře, z chalup a od babiček zpátky do Ostravy, pro divadelníky (kteří si zrovna neužívali prázdnin tak jako vy) to znamená přesunout se z letních scén znovu do kamenných divadel, aby zahájili další divadelní sezonu. A právě proto jsme se rozhodli, že tento přechod z otevřených divadelních scén do kamenných divadel na sklonku léta pojmem symbolicky (a vlastně i do-

slovně). Na první zářijový víkend ku příležitosti zahájení sezóny 2016/2017 připravujeme site-specific scénické čtení – a jak by tomu tento rok mohlo být jinak – samozřejmě se shakespearovskou tematikou.

Řekne-li se „ostravská letní scéna“, nelze nezpomenout na Slezskoostravský hrad, kde se od roku 2008 každé léto odehrávají Letní shakespearovské slavnosti Ostrava a kde byl letošní ostravskou premiérou *Hamlet*. V této návaznosti **jsme pro vás vybrali text polského dramatika Jerzyho Żurka *Po Hamletovi*, který zrcadlí nejen události, ale i základní témata *Hamleta* z hlediska norského prince Fortinbrase.** Oproti *Hamletovi* se Żurek spíše než na existenciální otázky a touhu po mstě ve svém textu soustředí na otevřené i zákulisní boje ve hře o moc a hlavní hrdina, jenž na konci *Hamleta* přichází „spasit“ Dánské království, dospívá ke zjištění, že chce-li přežít, tak se tuto hru musí naučit hrát, ať už jsou její pravidla jakákoli, pakliže vůbec nějaká pravidla má.

Vydejte se s námi na divadelní pouť, která se započne právě na Slezskoostravském hradě, a doputujte s námi až do Divadla Antonína Dvořáka. Režie se ujme ostravský rodák

SO2016
shakespeare
ostrava
2016

a čerstvý absolvent DAMU Josef Kačmarčík a těšit se budete moci nejen na členy činohry NDM, ale i další hosty. **Zpřijemněte si páteční, sobotní či nedělní odpoledne dobrodružnou procházkou po Ostravě, jakou už jindy nezažijete. Vstup je zdarma a netradiční začátek divadelní sezóny můžete v Divadle Antonína Dvořáka rovnou spojit s *Galavečerem*, který se odehraje v sobotu a v neděli v 18.30 hodin.** Akce v rámci projektu SO2016 podpořilo statutární město Ostrava a Moravskoslezský kraj. (sr)

VÝROČÍ**JUBILANT JIŘÍ ŠIMÁČEK**

Čerstvým **sedmdesátníkem** je náš milovaný korepetitor a krotitel činoherních pěveckých snažení **Jiří Šimáček**. Pan profesor vystudoval hru na klavír na Státní konzervatoři v Ostravě (dnešní Janáčkova konzervatoř a Gymnázium v Ostravě) a hru na klavír na brněnské JAMU. V roce 1970 nastoupil na ostravskou konzervatoř jako pedagog a koncertní doprovod. V témže roce začal koncertně spolupracovat s operou i operetou Státního divadla v Ostravě (dnes NDM), doprovázel na zájezdech Vladimíra Menšíka a další umělce (například v pořadu *Křeslo pro hosta*). Rok 1970 byl zásadní i ve spojitosti s činohrou, neb v inkriminovaném roce se jeho práce poprvé stala součástí činoherní inscenace *Třetí zvonění* Václava Štecha. Od té doby (do roku 1991 řídceji, posledních 25 let poměrně pravidelně) působí jako korepetitor a převládající měrou se podílí na pěveckém nastudování činoherních inscenací, kterých má na kontě již několik desítek, a my doufáme, že budou stále přibývat! Jeho klavírní umění si můžete naživo užít např. ve *Škole pro ženy*. (sr)

Jiří Šimáček v inscenaci ŠKOLA PRO ŽENY

Foto Radovan Štátný

INZERCE

Ostrava

platforma (pro současné umění)

PLATO

(DE)
Maix Mayer
Notes
from Dystopia13 10 — 24 12 2016
kurátor Pavel Vančát

Galerie města Ostravy, Multifunkční aula Gong
Dolní Vítkovice, Ruská 2993, 706 02 Ostrava-Vítkovice
Po–Ne 10–18 h, vstup volný

Projekt je realizován díky dotaci statutárního města Ostrava

Mediální partneři
A2 ArtMap artalk.cz neudonmedia FlashArt ostravan.cz GO OUT

SigmaGuitars
EST. 1970

Havlíčkovo nábr. 28 | Ostrava 702 00 | www.hudebnisvet.cz | 608 974 113

balet

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2016/2017

DVA SVĚTY / JEDEN SVĚT

♂ ♀

Choreografie: Itzik Galili, Ohad Naharin,
Jiří Kylián

Hudba: Michael Gordon, Maurice Ravel,
Steve Reich

Premiéry 17. a 19. listopadu 2016
v Divadle Jiřího Myrona

TŘI MUŠKETÝŘI

Jeden za všechny, všichni za jednoho!

Choreografie: Paul Chalmer

Hudba: Jan Kučera

Libreto: Paul Chalmer, Wiebke Hüster

Premiéry 23. a 25. března 2017

v Divadle Antonína Dvořáka

Balet NDM je na Facebooku:
Balet Národního divadla moravskoslezského

LABUTÍ JEZERO

Fotografie souboru baletu NDM po posledním představení
v sezóně 2015/2016

Foto Lenka Dřimalová

REPERTOÁR BALETU (ZÁŘÍ – ŘÍJEN 2016)

POPELKA

Choreografie: Paul Chalmer

Hudba: Sergej Prokofjev

Dirigent: Robert Kružík

11. 9. (16.00), 14. 9. (18.30), 15. 9. (18.30)

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

Choreografie a režie: Youri Vámos

Hudba: Felix Mendelssohn-Bartholdy

Dirigent: Ondřej Vrabec

25. 9. (10.30), 27. 9. (18.30), 23. 10. (15.00),
27. 10. (18.30)

CHAPLIN

Choreografie: Mario Schröder

Současný balet na hudební koláž z děl
skladatelů 19. a 20. století

6. 10. (18.30), 19. 10. (18.30)

ÚVODY K BALETNÍM INSCENACÍM!

U inscenací *Popelka*, *Sen noci svatojánské* a *Chaplin* se můžete těšit na dramaturgické úvody, které jsou součástí každého představení. Dramaturgické úvody vám přinesou spoustu zajímavých informací, ať už ze zákulisí inscenace, nebo z historie baletu.

TIP ŠÉFKY BALETU

CHAPLIN

Premiéra baletu *Chaplin* Maria Schrödera byla označena za vrchol kvalitní linie ostravské dramaturgie. Život slavného tvůrce a také úspěšného skladatele nese řadu podnětných peripetií a zvratů...

Lenka Dřímlová

CHAPLIN – Amelia Waller (Tulák)
Reprízy 6. 10. (18.30) a 19. 10. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

Foto Martin Popelář

BALETNÍ STUDIO NDM

S novou sezónou vstoupí baletní studio do 37. roku své existence. Již tak dlouhou dobu zní naším divadlem dětský smích a cupitání malých tanečnic.

Studio, jehož žáci tradičně účinkují v baletních inscenacích (v současné době v *Louskáčkovi* a *Popelce* a příležitostně také v operách, např. v titulu *Maria Stuarda*). Posláním Baletního studia NDM je komplexní pohybová výchova a taneční rozvoj dětí a jejich eventuální příprava pro studium na taneční konzervatoři.

Nicméně všechny děti každoročně zakončí své roční „baletní úsilí“ vystoupením na jevišti Divadla Antonína Dvořáka v rámci závěrečného koncertu baletního studia. Ten letošní, který se konal 12. června 2016, jsme pojali jako putování *Křížem baletem*. (pm, pb)

Nábor dětí do baletního studia se uskuteční 9. září 2016 od 15.00 hodin v baletním sále Divadla Jiřího Myrona.

Pro novou sezónu budeme pouze doplňovat stávající skupiny novými členy, tzn., že nebudeme otevírat novou skupinu úplných začátečníků. Spodní věkovou hranicí pro účast na náboru je 7 let! S sebou si přineste cvičební úbor a měkké baletní cvičky (nebo ponožky).

Více informací o baletním studiu najdete na www.ndm.cz (balet – baletní studio) nebo se nás ptejte:

Pavla Macháčová
produkční baletu
pavlina.machacova@vasedivadlo.cz

KŘÍŽEM KŘÁŽEM BALETEM

Foto Michaela Bobková

PODĚKOVALI NÁM

Návštěva dětí z Nizkoprahového zařízení pro děti a mládež Hrušov a Liščina

Foto Hana Žurovcová

Poznáváme balet

Děti a mládež z Nizkoprahového zařízení pro děti a mládež Hrušov a Liščina měly možnost se podívat, jak probíhá skutečný baletní trénink profesionálních tanečnic baletního souboru Národního divadla moravskoslezského. Třináct dívek, převážně členek romských tanečních souborů z Liščiny a Hrušova, mělo poprvé v životě možnost zblízka poznat náročnost a krásu baletu, obdivovat ladné pohyby tanečnic i tanečníků, nechat se unášet klavírním doprovodem, zhlédnout dvě krátké ukázky z baletu Sergeje Prokofjeva *Popelka*. Všichni jsme byli velmi spokojeni a rozhodli jsme se na podzim navštívit baletní představení *Popelka* jako nadšení diváci. Vytrvalost a píle tanečnic nám bude inspirací pro náš vlastní taneční trénink. Velmi děkujeme produkční baletu paní Macháčové, že nám tento úžasný zážitek zprostředkovala. **Hana Žurovcová**

Felix Mendelssohn-Bartholdy (1809–1847)

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

Baletní komedie podle Williama Shakespeara

Youri Vámos, mezinárodně uznávaný choreograf, je českému publiku známý především svou zálibou ve vyprávění notoricky známých baletních příběhů, ovšem ve vlastní, často velmi svérázné interpretaci. Ladislav Vrchovský ve své recenzi píše: „*Nebyl by to však Youri Vámos, aby zůstal jen u prostého jednopláňového tanečního představení. Děj posouvá do současnosti a navíc místně určuje do Ostravy.*“

V recenzi pro Taneční aktuality od choreografa Daniela Wiesnera se prolíná na jedné straně obdiv k choreografické nápaditosti a hudební režii Youriho Vámoše, ocenění tanečních výkonů, nápadité scény slovenského architekta **Pavola Andraška** a tanečních kostýmů kouzelného světa víl, elfů a skřítků od kostýmní výtvarnice **Anny Kontek**; na druhé straně kritizuje Vámosovo dramaturgické vylepšování Shakespearovy komedie a laciné podbízení se publiku.

Přinášíme úryvky recenzí, které však nezávisle na sobě společně oceňují kvalitu souboru a balet *Sen noci svatojánské* hodnotí jako divácky zajímavou inscenaci, mimořádně vděčné taneční divadlo a dů-

stejný příspěvek baletu Národního divadla moravskoslezského k shakespeareovskému výročí.

„Vynikající tanečníci

Celková profesionální úroveň souboru baletu Národního divadla moravskoslezského je v poslední době na vysoké technické i umě-

Olga Borisová-Pračíková (Titanie)

Foto Tamara Černá – SofiG

Giordano Bozza (Puk), Sergio Méndez Romero (Robin)

Foto Martin Popelář

lecké úrovni. Šéfka baletu Lenka Dřimalová angažovala do souboru celou řadu vynikajících tanečníků a tanečnic, kteří měli příležitost své umění v plné míře na premiéře *Snu noci svatojánské* ukázat. Oberona skvěle interpretoval **Stefano Pietragalla**. Adekvátní partnerkou Titanií mu byla **Olga Borisová-Pračíková**. Již jsem se zmínil o vtipné dvojici sluhů. U Vámoše Puka v podání **Giordana Bozzy** a Robina, kterého tančil **Sergio Méndez Romero**. Tato dvojice mistrovsky interpretující náročné vazby obohacené spontánním humorem se pro mne stala hlavním aktérem komedie. K jejich škodě je nutno říci, že právě ona dvojka nejčastěji tlumočila choreografy erotické fórký. Skvělou taneční techniku a živý herecký projev prokázal Stéphane Aubry v roli Klubka.

Originální hudební verze baletu Hudební nastudování díla **Felixe Mendelssohna-Bartholdyho** bylo svěřeno dirigentu **Ondřeji Vrabcovi**. Nejedná se pouze o skladatelovu hudbu ke *Snu noci svatojánské*, ale autoři připravili partituru tohoto představení ze symfonií a dalších děl stejného autora. Vznikla tak originální hudební verze této baletní komedie.“

Daniel Wiesner: *Sen noci svatojánské* – Choreograficky nápaditý Vámosův balet deklasují erotické vulgarismy www.tanečníaktuality.cz

„V baletní komedii *Sen noci svatojánské* kolem sebe víří lidé, vládcové duchů i skřeti. Toto pojetí je dokonale podtrženo také výpravou, zejména kostýmy. Prolínání obou světů je scénograficky řešeno spouštěnými a vzhůru vytahovanými závěsy temně modrých a zářivě zelených barev s rostlinnými prvky, nechybí velké tropické květy ani blikání světýlek či tajemná mlha. Celek je vskutku velkou a kouzelnou pastvou pro oči.

Inscenaci jako takové ovšem dominují taneční výkony. Choreografie důsledně vycházející z hudby je neuvěřitelně detailní, téměř na každou dobu či notu je zde v baletní partituře odpovídající taneční prvek. Nesmírně fyzicky, esteticky i výrazově náročný taneční projev zvládají všichni tanečníci na výbornou. Další vrcholné taneční i herecké výkony předvedli Giordano Bozza jako Puk a Sergio Méndez Romero coby Robin. Stejně tak je nutné vyzdvihnout **Chiaru Lo Piprao** jako Helenu, **Brígidu Pereiru Neves** v roli Hermie, **Kokiho Nishioku** jako Lysandra a **Macbetha Konstantina Kaněru** v roli Demetria. Výborný byl i Stéphane Aubry ztvárňující Klubka a Osla.“

Ladislav Vrchovský: *Balet Sen noci svatojánské* je plný erotiky, barev a skvělých tanečních výkonů www.ostravan.cz

Po několika staletích stále inscenované tragédie a komedie Williama Shakespeara tvoří dramaturgickou páteř baletního repertoáru divadel po celém světě. V původním textu se stále hledají nové nebo skryté významy. V tomto směru je baletní, taneční nebo pohybové zpracování Shakespearových děl jedním z univerzálních způsobů, jak je atraktivně přiblížit divákům. (Id)

NENECHTE SI UJÍT

Viděli jste už baletní komedii podle Williama Shakespeara na hudbu Felixe Mendelssohna-Bartholdyho *Sen noci svatojánské* ve Vámosově pojetí? Nenechte si tento balet plný erotiky, barev a skvělých tanečních výkonů ujít!

Ve dnech 25. a 27. září se na vás těšíme v tomto obsazení:

Oberon	Stefano Pietragalla
Titanie	Olga Borisová-Pračíková
Puk	Giordano Bozza
Robin	Sergio Méndez Romero
Helena	Shino Sakurado
Hermie	Ayuka Nitta
Lysandr	Rei Masatomi
Demetrius	Macbeth Konstantin Kaněra
Oslel, Klubko	Stéphane Aubry

DVA SVĚTY / JEDEN SVĚT

Choreografie	Itzik Galili, Ohad Naharin, Jiří Kylián
Hudba	Michael Gordon (1956) Maurice Ravel (1875–1937) Steve Reich (1936)

**Premiéry 17. a 19. listopadu 2016
v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona**

Výjimečnost inscenace spočívá ve spojení spolupráce světově uznávaných tvůrců – **Jiřího Kyliána, Ohada Naharina a Itzika Galiliho** – kteří každý svým vlastním a neopakovatelným způsobem naznačují rozmanité směry vývoje současného baletu ve složeném večeru **DVA SVĚTY / JEDEN SVĚT**.

V podtitulu představení využíváme všeobecně známý genderový piktogram, který snad s trochou humorného odstupu odkazuje k biologickému prázakladu onoho věčně inspirativního vztahu lidského spojení–nespojení mezi mužem a ženou. Energii a testosteronem sršící choreografie **SUB** od izraelského choreografa **Itzika Galiliho** je dravý tanec, složený z vizuálních prchavých obrazů, vytvořených pomocí sedmi tanečniců a jejich trénovaných svalů naplň nahých těl.

„Tato choreografie pro sedm mužů maximálně využívá rytmické skladby Weather One od Michaela Gordona. Tématem je vše nepopsatelné, co ‚máme na jazyku‘, a přesto to nelze vyjádřit slovy. Pocit na vlastní kůži, ve svalech a šlachách, v míze. Nenalézáme slova; ten pocit je téměř neuchopitelný, a přesto existuje. Jakoby v mlze se objevují stále nové obrazy, zdá se, že je možné je popsat, ale pouze novým, dosud neexistujícím slovem. A pak – vše mizí.“

Itzik Galili, choreograf

Choreografie FALLING ANGELS

Foto Joris-Jan Bos

B/olero v choreografii **Ohada Naharina** je ukázkou hravého ženského duetu. Tak jako Kylián ve *Falling Angels* cítí potřebu dát přednost tanci, Ohad Naharin využívá ve své tvorbě nekonečné zvukové možnosti syntetizátoru v interpretaci Isaoa Tomity v transpozici Ravelovy skladby.

„Viděl jsem syntetizátor na přebalu desky, která ležela hned za deskou Bacha. Poprvé jsem si uvědomil, že syntetizátor není jen nástroj využívající existujících zvuků, ale nový nástroj či prostředek s nekonečnou možností tvoření zvuků nových.“

Isao Tomita, hudební skladatel

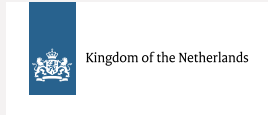
Falling Angels v choreografii českého choreografa **Jiřího Kyliána** jsou ženským protipólem **SUB** a jejich vůdčí emocí je vzrušující a přímý let osmi tanečnic. Kyliánova choreografie je fascinována Reichovým minimalismem, který dovedl metodu fázování až na samou hranici lidských technických možností.

Hudba Steva Reicha vytváří půdu, na které může choreografie růst zcela nezávisle a dát přednost tanci.

„*Falling Angels* je choreografií pro osm žen, která byla koncipována jako poněkud odlehčená pocta tanečnicím. Osm žen od začátku do konce skladby neopustí jeviště. Jejich vzájemná závislost a zároveň přání, aby se z ní vymanily, jsou patrné v celé kompozici.

Falling Angels vypráví o tanečnicích a umění interpretace, o eleganci, úzkosti, zranitelnosti, komplexech méněcennosti a humoru. Je symbolem sporu mezi sounáležitostí a nezávislostí, dilematem, které doprovází každého z nás od kolébky do hrobu.“

Jiří Kylián, choreograf

Choreografie FALLING ANGELS

Foto Joris-Jan Bos

FESTIVAL DUE MONDI (DVA SVĚTY)
SPOLETO 59 ZA NAŠÍ ÚČASTI

Filip Veverka, asistent choreografií baletu NDM, se osvědčil i jako skvělý manažer! Dokázal na začátku července zorganizovat a odehrát 3 vyprodaná představení baletu *Romeo a Julie* na jednom z největších festivalů tance, hudby a divadla v Evropě – Festivalu Dvou světů Spoleto 59, kde mimo jiné tančila i hvězda – the great étoile Roberto Bolle.

Na tomto festivalu vystoupil v choreografii Youriho Vámoše v titulní roli Romea náš tanečník **Stefano Pietragalla**. Gratulujeme!!! (pm)

POPELKA OSTRAVSKÉMU BALETU SLUŠÍ

Protože *Popelka ostravskému baletu sluší*, jak píše níže ve své recenzi pro Lidové noviny Tomáš Valníček, nenechte si ji ujít. **V září k vám přitancí dokonce 3x – 11., 14. a 15., poté až v dubnu 2017!**

„**Chiara Lo Piparo** – tato mladá italská tanečnice očekávání diváků opět neklamala... Ale právě ona až dětsky naivní zvědavost spolu s temperamentní, živelnou rozverností byly až nakažlivé a od okamžiku, kdy na plesu poprvé potkala svého prince, už byla ve své roli dokonale přesvědčivá.

Pro tanečnický, kteří prošli italskou taneční školou, je příznačná lehká, vytříbená skoková technika podtržená rychlou, precizní prací nohou – **Giordano Bozza** v nevelké roli učitele tance se osvědčil obojí měrou více než vrchovatou a na jeho technicky vycizelované batýrky a entrechats byla radost pohledět.

Opravdu nepřehlédnutelné jsou postavy *Popelčiny tlusté* (**Isabelle Ayers**) a *tenké* (**Barbora Šulcová**) sestry, které svým představitelkám dávají možnost se v těchto vysoce stylizovaných rolích naplno vyjádřit; zejména druhá jmenovaná předvedla nemalý komediální talent.

Víly čtyř ročních dob by si možná zaslou-

Andrea Kramešová (Julie) – první sólistka Baletu ND – a Stefano Pietragalla (Romeo) na festivalu SPOLETO 59

Foto ML Antonelli

žily větší sólový prostor, ten však choreograf obětoval ve prospěch plynulosti děje, a tak výraznější dojem zanechala jen **Barbora Vašků Kaufmannová** jakožto Dobrá víla; ostatně tato dlouholetá sólistka ostravského souboru je svým jevištním vzhledem, pohybovou elegancí a dispozicemi pro klasický tanec pro podobné úlohy přímo stvořená.“

V hlavních rolích vám 11. a 14. září budou tančit Chiara Lo Piparo a Sergio Méndez Romero, 15. září pak Michaela Vápeníková a Koki Nishioka. (ld)

GRATULACE VLASTĚ PAVELCOVÉ

Na fotografii z inscenace *Veselé paničky windsorské* z roku 1964 je zachycena jedna z největších osobností ostravského baletu, paní **Vlasta Pavelcová**. Působila v tehdejším Státním divadle v Ostravě od roku 1946 a za své téměř třicetileté angažmá vytvořila pro naše divadlo řadu nezapomenutelných tanečních rolí. V roce 1959 získala bronzovou medaili ze Světového festivalu

Vlasta Pavelcová jako Anna v inscenaci VESELÉ PANÍČKY WINDSORSKÉ z roku 1964

Foto František Kral

mládeže ve Vídni za roli Sulamit ve Straussově *Legendě o Josefu*. Téhož roku obdržela státní vyznamenání Za vynikající práci. V roce 1972 jí byl udělen titul zasloužilé umělkyně. Dne 14. srpna 2016 oslavila své životní jubileum a Národní divadlo moravskoslezské se připojuje ke gratulaci! (zr)

SVÉ ŠPIČKY SI OBUJÍ JINDE...

Život profesionálního tanečníka je výjimečný, ale zároveň velmi krátký. Proto je potřeba si plnit své sny, je-li to možné. Svůj profesní sen bude v příštím sezóně „tančit“ **Justin Zee** v Singapore Dance Theatre a **Brigida Pereira Neves** v Tiroler Landestheater TanzCompany Innsbruck (Rakousko). **Saki Kagawa** odchází do Teatrul National v rumunských Jasech a **Eugénie Hecquet** do polského souboru Opera Nova v Bydgoszczy.

Všem přejeme vše dobré!

Těšte se na nové posily našeho tanečního týmu, které vám představíme v příštím čísle tohoto časopisu. (pm)

Chiara Lo Piparo (Popelka) a Sergio Méndez Romero (Prince) během GALAVEČERU k zahájení 97. sezóny

Foto Martin Popelář

Georges Bizet – Rodion Konstantinovič Ščedrin

CARMEN

Podľa novely Prospera Mériméa

Scenár, réžia a choreografia Ján Ďurovčík
Scéna Jakub Klimo
Kostýmy Andrej Baraník
Asistent choreografie Marianna Paulíková
Produkcia Slovenské divadlo tanca, s.r.o.
Technické zabezpečenie / zvuk a svetlo Matúš Gazdik a Pavol Pogány, Igor Melicherčík

Účinkujúci

Katarína Kánnová a. h. SND, Vierka Bielíková, Marianna Paulíková, Ivana Kučerová, Dominika Vanková, Silvia Jankovová, David Shimmer, Miroslav Martinovič, Jozef Antálek, Patrik Ščasnovič, Filip Cipár, Matej Oškera

Ostravské predstavení 2. listopadu 2016
v 18.30 hodín v Divadle Jiřího Myrona

Príbeh nespútanej andalúzskej Cigánky a vojaka Dona Josého, ktorý poznáme z literárnej predlohy francúzskeho spisovateľa Prospera Mériméa, sa odohráva v španielskom prostredí devätnásteho storočia. Tentoraz však pôjde o Carmen mimo konkrétneho času

Vizuál inscenácie

a priestoru. Lovestory s tragickým koncom zasadil do neidentifikovateľného prostredia – nebude sa hrať na to, že je v Španielsku, ani na to, že je na Slovensku. Bude to pohybová a filozofická štylizácia. Ďurovčík chce novým spôsobom ukázať šialene zamilovaného muža, ktorý pre lásku dokáže urobiť všetko, a ženu, ktorá je navonok príťažlivá, vo vnútri možno vypočítavá a chladná a dokáže sa každý deň zalúbiť do iného. Jeho Carmen je iná už len tým, že ju našťudoval pre Slovenské divadlo tanca. Opäť podáva tému formou totálneho divadla, kde emóciu sprostredkúva jednota hudobného, tanečného a činoherného prejavu. Slovenské

divadlo tanca má ľudské limity, ale tie zároveň môžu dať dielu nový tvorivý rozsah. Autor si ctí pôvodné libreto, vychádza zo Ščedrina a Bizeta. Zachováva základnú dejovú líniu, konanie postáv, ako ho poznáme, ale zároveň bohato parafrázuje. Využíva priestor na vlastné interpretácie. Nevšedný zážitok ponúka postava Escamilla, ktorého stvárňuje sólista Slovenského divadla tanca David Shimmer. Svoju escamillovskú rolu tancuje „po slovensky“. V Carmen Slovenského divadla tanca sa objavujú prvky domáceho folklóru, zďaleka to však nebude folklórne predstavenie. „Viac povedať nemôžem, ale prekvapení určite budete,“ sľubuje autor. (red)

INZERCE

„Nikdy nedostanete druhou šancu urobiť dobrý prvý dojem.“

- ✓ Nadstandardní výuka angličtiny
- ✓ Rychlé a profesionální překlady
- ✓ Zkušenosti a kvalitní tlumočníci

TAILORMADE
ENGLISH

ANGLIČTINA NA MÍRU

www.tailormadeenglish.cz / m: +420 731 190 817 / e: info@tm-english.cz

www.studioklia.cz

Opereta/ muzikál

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2016/2017

Tim Rice (1944)
– Andrew Lloyd Webber (1948)
JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠT
Josef v novém a ještě zářivějším pláští se vrací!
České přebásnění: Michael Prostějovský
Režie: Gabriela Petraková
Hudební nastudování: Jakub Židek
Obnovená premiéra 18. září 2016 v Divadle Jiřího Myrona

Cole Porter (1891–1964) – Samuel Spewack (1899–1971) – Bella Spewack (1899–1990)
KISS ME, KATE (Kačenko, pusl!)
Klasický americký muzikál podle Williama Shakespeara
Český překlad: Jiří Josek
Režie: Lumír Olšovský
Hudební nastudování: Jakub Židek
Premiéry 15. a 17. prosince 2016 v Divadle Jiřího Myrona

Sylvester Levay (1945) – Michael Kunze (1943)
REBECCA
Napínavý hit muzikálové sezóny!
České přebásnění: Michael Prostějovský
Režie: Gabriela Petraková
Hudební nastudování: Marek Prášil
Česká premiéra 9. března 2017 v Divadle Jiřího Myrona

Opereta/muzikál NDM je na Facebooku:
Opereta/muzikál Národního divadla moravskoslezského

JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠT
Roman Harok (Josef)
Foto Radovan Štátný

REPERTOÁR OPERETY/MUZIKÁLU (ZÁŘÍ – ŘÍJEN 2016)

Éva Pataki
EDITH A MARLENE
Režie: Janusz Klimsza
Hudební nastudování: Marek Prášil
Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil
6. 9. (18.30), 7. 9. (18.30), 1. 10. (18.30), 28. 10. (16.00)

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber
JESUS CHRIST SUPERSTAR
Režie: Jiří Nekvasil
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
10. 9. (18.30), 11. 9. (15.00), 21. 10. (18.30)

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber
JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ
Režie: Gabriela Petráková
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
18. 9. (16.00) – obnovená premiéra, 20. 9. (10.30), 28. 9. (16.00), 9. 10. (10.30)

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber
EVITA
Režie: Petr Gazdík
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
22. 9. (18.30), 4. 10. (18.30)

Andrew Lloyd Webber – Don Black – Christopher Hampton
SUNSET BOULEVARD
Režie: Gabriela Petráková
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
24. 9. (18.30), 13. 10. (18.30), 30. 10. (16.00)

Radim Smetana – Pavel Bár – Lumír Olšovský – Michael Prostějovský
FANTOM LONDÝNA
Režie: Lumír Olšovský
Hudební nastudování: Marek Prášil
Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil
30. 9. (18.30), 8. 10. (18.30), 25. 10. (18.30)

Richard Heuberger – Victor Léon – Heinrich von Waldberg
PLES V OPĚŘE
Režie: Janka Ryšánek Schmiedtová
Hudební nastudování: Karol Kevický
Dirigent: Karol Kevický / Adam Sedlický
15. 10. (18.30), 16. 10. (10.30), 22. 10. (18.30)

4 nejslavnější muzikály **Andrewa Lloyda Webbera** v jediném předplatném!
MUZIKÁLOVÉ PŘEDPLATNÉ 2016/2017 ALW1 a ALW2

TIP ŠÉFA OPERETY/MUZIKÁLU

SUNSET BOULEVARD
Příběh o slávě i jejím stínu je jedním z nejlepších muzikálů Andrewa Lloyda Webbera. Nenechte si ujít posledních 10 představení v této sezóně!

Patrick Fridrichovský /
Patrick Fridrichovský

SUNSET BOULEVARD – Tomáš Savka (Joe Gillis) a Katarína Hasprová (Norma Desmond)
Reprízy 24. 9. (18.30), 13. 10. (18.30) a 30. 10. (16.00) v Divadle Jiřího Myrona

Foto Roman Černý

MUZIKÁLOVÝ JOSEF SE VRACÍ V NOVÉM

Tim Rice (1944) – Andrew Lloyd Webber (1948)
JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ
Josef v novém a ještě zářivějším plášti se vrací!

Libreto a texty písní: Tim Rice
Hudba: Andrew Lloyd Webber
Přebásnil: Michael Prostějovský
Režie: Gabriela Petráková
Hudební nastudování: Jakub Židek
Hudební supervize: Boris Urbánek
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
Choreografie: Pavel Strouhal
Scéna: Ondřej Zicha
Kostýmy: Lucie Loosová
Sbormistři: Bohumil Vaňká, Lenka Živocká
Dramaturgie: Patrick Fridrichovský

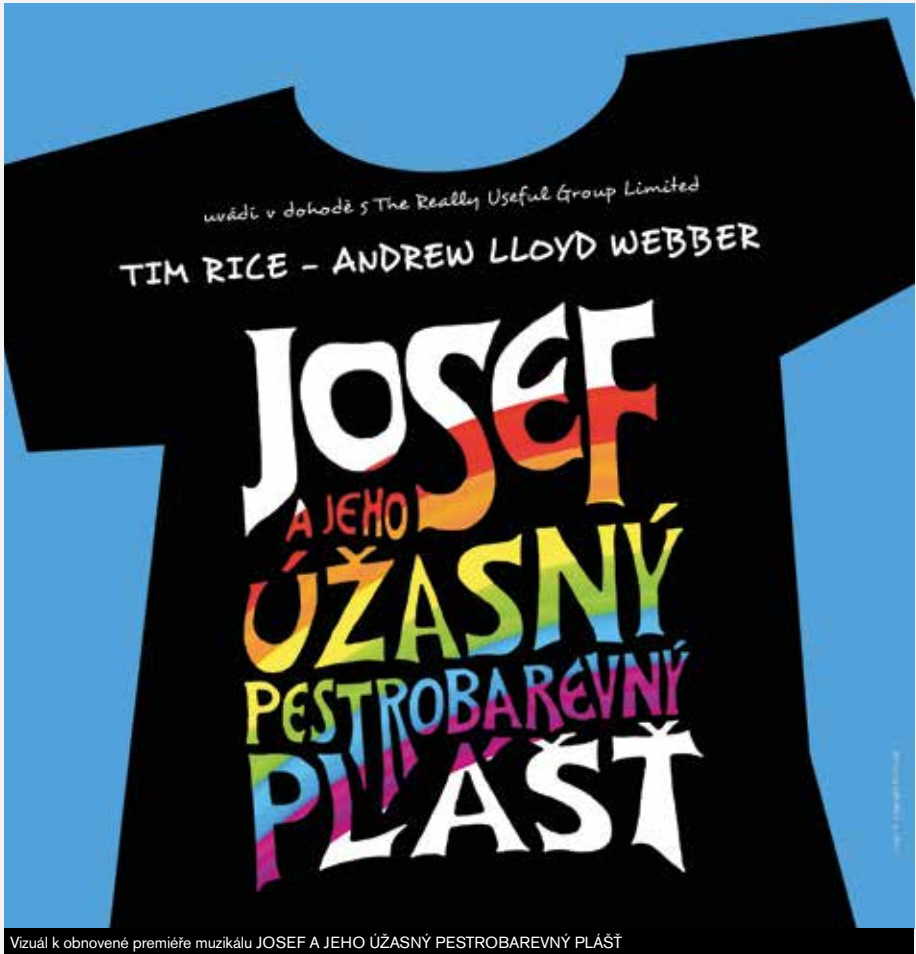
Osoby a obsazení:
Josef: Roman Harok / Tomáš Novotný
Vypravěčka: Hana Fialová / Vendula Příhodová
Faraón: Jaroslav Rusnák / Tomáš Savka
Jákok: Jan Drahovzal / Libor Olma
Rúben: Peter Svetlík
Šimeón: Juraj Čiernik / Jaroslav Rusnák / Miroslav Urbánek ml.
Lévy: Robert Finta / Tomáš Krpec
Neftali: Lukáš Moravec
Isachar: Roman Žiška
Ašer: Zbigniew Kalina / Jan Kaštovský / Tomáš Krpec
Dan: Ivan Dejmal / Adam Živnůstka
Zebulón: Tomáš Haas / Martin Tomsa
Gád, Pekař: Josef Lekeš
Juda: Marcel Školout
Benjamin: Lukáš Adam / Michal Sedláček / Adam Živnůstka
Putífar: Pavel Liška / Petr Miller
Madam Putífarová: Veronika Forejtová / Eva Zbrožková

Děti z Operního studia NDM pod vedením Lenky Živocké a další

Dále účinkují sólisté instrumentalisté orchestru operety/muzikálu, koncertní mistr **Martina Smrčková**

Návrat Josefa je skvělá zpráva, osobně se na něj moc těším, protože mi do mého profesního života přinesl spoustu pozitivního, a myslím, že je to nádherné dílo, plné obyčejného moudra a lidské radosti

Roman Harok,
sólista souboru a představitel Josefa

Obnovená premiéra 18. září 2016 v 16.00 hodin v Divadle Jiřího Myrona

Reprízy 20. 9. (10.30), 28. 9. (16.00) a 9. 10. (10.30) v Divadle Jiřího Myrona

Biblický příběh o Jákobovi, jeho nejmilejším synu Josefovi, zrádných bratrech a jednom úžasném pestrém plášti stále láká. Aby nel Jeden z neznámějších muzikálů legendární dvojice Tim Rice a Andrew Lloyd Webber vznikl v roce 1968 původně jako krátké školní pásmo pro děti. Z písničkové revue se však během desetiletí stal nejhranější britský muzikál v historii. **Za fenomenální úspěch mohou především skvělé melodie a také důležité poselství: „Nikdy není tak zle, aby nemohlo být lépe!“ I proto se muzikál líbil také v Ostravě, kde dosáhl více než padesáti repríz. Nejlepší důvod, aby se Josef na čtená přání opět vrátil**

na jeviště. A není to obyčejný návrat! Obnovená premiéra nabízí několik překvapení navíc. **Vedle skvělého Romana Haroka a Tomáše Novotného, kteří se stali synonymem biblického Josefa, se totiž Vendula Příhodová uvede jako nová Vypravěčka. Poprvé se jako Faraón představí oblíbený Tomáš Savka.** Postava všemocného egyptského vládce si k premiéře nachystala lákavý dárek. **Právě pro Faraóna totiž Andrew Lloyd Webber napsal zbrusu nový song, Tim Rice jej otextoval a Michael Prostějovský přebásnil. Ostravští diváci tak nový hit vyslechnou v české premiéře.** Má název *V srdci tvém jsem král*. Faraón chce být tentokrát nejen králem Egypta, ale také králem rokenrolu. Ten, jak známo, žil v Memphisu, ne egyptském, ale v americkém, kdesi v Tennessee. Zkrátka **Muzikálový Josef se do Ostravy vrací v novém a ještě zářivějším plášti!!!**

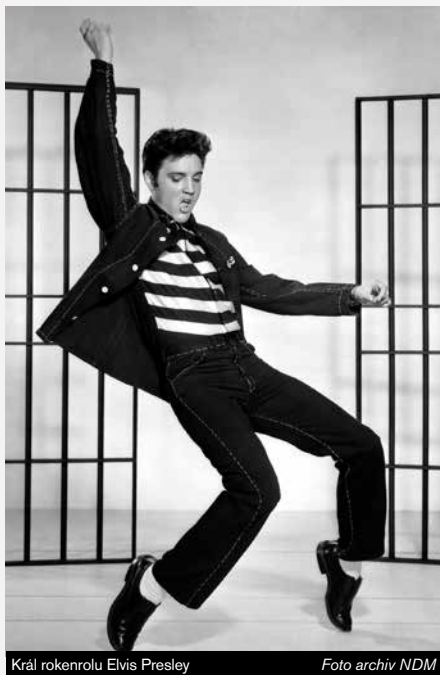
(pf)

CO MAJÍ SPOLEČNÉHO FARAON, VŠEMOCNÝ VLÁDCE EGYPTA, A KRÁL ROKENROLU ELVIS PRESLEY?

Zdá se, že vůbec nic, vždyť mezi dobami jejich kralování se tyčí propast několika tisíc let. Když se však zadíváme na některé historické prvky poněkud hlouběji, dalo by se s nadsázkou říci, že by se faraon a Elvis mohli svým způsobem cítit jako blízcí příbuzní. Obě historické osobnosti – tedy faraon a Elvis Presley – totiž splynuly v jednu jedinou divadelní postavu z báječného muzikálu *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť*. Ptáte se proč? Inu, za vším hledejme geniální a mimořádně vtipný nápad britského textaře a libretisty Tima Rice, který, jako velký znalec historie, ale i rokenrolu, přišel na jednu pozoruhodnou spojitost.

Memfis, legendární první hlavní město sjednoceného Egypta, bylo založeno někdy kolem roku 3000 př. n. l. bájným králem *Menim*, prvním králem první dynastie. Každý král, zvaný **faraon**, jenž vládl mocné zemi v údolí řeky Nilu, se na znamení své moci nechal korunovat v této metropoli „*zrozené z bílého mramoru*“. Dalším důležitým impulsem k rozvoji Memfidy byla výstavba obrovského pohřebiště, kde si nechávali své hrobky budovat egyptští princové a králové. Dnes jsou z tohoto kdysi velevýznamného centra starého světa jen trosky, na vrcholu své slávy však byla Memfis jedním z nejkrásnějších měst na světě. Místo, jež fakticky vyznačovalo hranici mezi Horním a Dolním Egyptem, je symbolem faraonské vlády nad Egyptem dodnes.

Přelom padesátých a šedesátých let 20. století se nesl ve znamení nástupu hudebního fenoménu rokenrolu. Davy fanoušků na celém světě si v rytmu jednoduché houpavé hudby získal **Elvis**

Král rokenrolu Elvis Presley Foto archiv NDM

Faraón Jaroslav Rusnák s Timem Ricem

Foto Martin Popelář

Presley, přezdívaný jako Král rokenrolu. Byl to právě on, který dokázal skloubit černošské blues a bílé country a stal se nejvýznamnější postavou americké populární hudby 20. století. Během své více než dvacet let trvající kariéry překonal mnoho rekordů v prodeji desek a návštěvnosti koncertů. Víc než stovka jeho singlů se dostala do přehledu TOP 40 nejprodávanějších desek ve Spojených

státech a rovných sedmnáct se jich dostalo přímo na 1. místo! Dodnes bylo prodáno přes jednu miliardu zvukových nosičů a dodnes patří Elvis k nejprodávanějším interpretům populární hudby.

Elvis Presley se narodil v roce 1935 v Tupelu, ve státě Mississippi, většinu svého života však prožil a svůj život předčasně ukončil v roce 1977 v **Memphisu**. Ano, správně, v Memphisu, ovšem

Slavná vila Elvise Presleyho Graceland v Memphisu v Tennessee

Foto archiv NDM

v Tennessee. Jeho slavná vila Graceland se stala symbolem amerického snu, ve kterém obyčejný kluk z nejhudších vrstev dokázal vystoupat až na vrchol. Jen tak mimochodem, stejně jako faraonské město byla vila postavena z bílého mramoru a později se stala také místem posledního odpočinku i muzeem Krále rokenrolu.

Legendární muzikálový tvůrce Tim Rice byl fanouškem Elvise Presleyho odjakživa. Když se na začátku své kariéry setkal s Andrewem Lloydem Webberem, toužil po tom, aby se jednou stali týmem, který bude psát hity pro hvězdy světové popmusic. A snil také o tom, že jednoho dne napíše text pro Elvise Presleyho. **Když vznikl muzikál Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť, chtěl Tim Rice biblický příběh ozvláštnit nějakým zajímavým způsobem. Postava biblického faraona proto získala vtipnou podobu jakési starověké rokenrolové hvězdy, jež svým zjevem i hudebním stylem připomínala Krále rokenrolu Elvise Presleyho.**

Sám Tim Rice pak postavu Faraona nazpíval na prvním gramofonovém albu s písničkami z muzikálu, které vyšlo v roce 1969. Od té doby slaví *Josef*, ale i Faraon úspěchy na prknech muzikálového divadla dodnes. V roce 2007 se Tim Rice a Andrew Lloyd Webber k Faraonovi ještě jednou vrátili, když pro obnovené nastudování v lon-

Memfis, legendární první hlavní město sjednoceného starověkého Egypta

Foto archiv NDM

dýnském divadle Adelphi připsali této populární postavě sólový hit *King of my heart*. Prání napsat píseň pro Elvise Presleyho se tandemu Rice & Lloyd Webber nakonec také vyplnilo. Stalo se tak na úplně posledním albu Elvise Presleyho,

které vyšlo za jeho života. Jmenovalo se *Moody Blue* a vyšlo v červenci 1977, jen několik měsíců před jeho předčasným skone. Ale Elvis i Faraon jsou tu s námi pořád. Ti praví králové žijí přeci v Mem(f/ph)isu pořád. (pf)

INZERCE

- slavnostní rauty
- plesy
- konference
- svatby
- rodinné oslavy

- moderní gastronomie
- individuální přístup
- vysoká kvalita
- profesionální servis
- technické zajištění

Cole Porter (1891–1964) – Samuel Spewack (1899–1971) – Bella Spewack (1899–1990)
KISS ME, KATE (Kačenko, pusu!)
Klasický americký muzikál podle Williama Shakespeara

Hudba a texty písní **Cole Porter**
Libreto **Samuel a Bella Spewackovi**
Překlad **Jiří Josek**
Režie **Lumír Olšovský**
Hudební nastudování **Jakub Židek**

**Premiéry 15. a 17. prosince 2016
v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona**

Těsně před Vánocemi letošního roku se již potřetí na ostravském jevišti objeví populární muzikálová komedie *Kiss Me, Kate*. Dramaturgickou volbu okomentoval šéf souboru opereta/muzikál Patrick Fridrichovský slovy: „*Muzikál Kiss Me, Kate přináší jedinečnou šanci, jak si s naším souborem můžeme připomenout tak významné výročí, jakým je 400 let od úmrtí Williama Shakespeara. Proč? Je to totiž skvělá parafráze komedie Zkrocení zlé ženy, kterou její autoři napsali v principu „divadla na divadle“ a v té nejlepší tradici broadwayského muzikálu. Slíbit můžeme novou verzi a především nové texty Jiřího Joska, které vycházejí z oblíbeného překladu původní Shakespearovy komedie, kterou – a o tom jsme přesvědčeni – ostravské publikum miluje.*“

Autoři muzikálu *Kiss Me, Kate* zasadili *Zkrocení zlé ženy* do rámce paralelního, tematicky obdobného děje: divadelní společnost impresária, režiséra i herce Freda Grahama uvádí Shakespearovu zhudebněnou komedii s Fredovou ex-manželkou Lilli Vanessi v hlavní roli „zlé“ Kateřiny.

Inscenace ZKROCENÍ ZLÉ ŽENY (KISS ME KATE) v SDO, 1974: Karla Diváková (Lilli Vanessi / Kateřina), Zdeněk Růžička (Fred Graham / Petruccio)
Foto František Krasl

Třebaže její obsazení mělo původně být jen další z jejich profesních spoluprací, oba si uvědomují, že citové pouto mezi nimi ještě zcela nevyprchalo, ačkoli vášnivé rozmlísky jako v dobách jejich manželství stále nemizí. Renesanční komedie o „zkrocení zlé ženy“ hraná právě Fredem a Lilli se tedy odehrává nejen na jevišti mezi Petrucciem a Kateřinou, ale mezi bývalými partnery i za kulisami. Podobně jako oni se problémy svého vztahu snaží řešit i krásná a ambiciózní herečka Lois Laneová a její partner, notorický gambler Bill Calhoun. A aby nebylo komplikací málo, na scéně se objevují i dva gangsteři toužící vymoci po Billovi dlužné peníze...

Vznik muzikálu inspiroval příběh skutečného hereckého páru Alfreda Lunta a Lynn Fontanneové a jejich „souboje“ na jevišti i mimo něj během produkce *Zkrocení zlé ženy v roce 1935*. Svědkem jejich střetů se tehdy stal budoucí broadwayský producent Arnold Saint-Subber, který v roce 1947 požádal manžele Spewackovy, aby podle tohoto námětu napsali libreto nového muzikálu. Bella Spewacková následně oslovila slavného skladatele Colea Portera, aby k jejich dialogům napsal hudbu a texty písní.

Porter patřil před koncem 40. let mezi nejúspěšnější americké skladatele populární hudby. Potomek bohatých amerických podnikatelů projevoval hudební nadání už od útlého dětství. Jako malý chlapec hrál na housle a klavír, během studií byl členem školního sboru Yale Glee Club a zároveň psal písně pro pobavení svých spolužáků – údajně jich během studií napsal plné tři stovky. Posléze odešel z Yale na Harvardskou univerzitu, kde na návrh děkana přestoupil ze studia práv na hudební fakultu.

Od té chvíle se jeho skladatelská kariéra rozjela takřkajíc naplno. Porter patří mezi ne-

Hudební skladatel a textař Cole Porter (1891–1964)

mnoho autorů, kteří si pro své skladby psali jak hudbu, tak texty. Ve 20. letech minulého století slavil první úspěchy se svými písněmi, posléze začal psát i revue a v 30. letech už patřil mezi hlavní broadwayské tvůrce. Z osmi Porterových muzikálů 30. let měl největší úspěch *Gay Divorce (Veselý rozvod, 1932)*, ve kterém účinkoval mimo jiných i Fred Astaire. V roce 1934 mělo premiéru další z jeho veleúspěšných děl – bláznivá komedie *Anything Goes (Děj se co děj)*, odehrávající se na luxusní zámořské lodi na cestě z Ameriky do Anglie.

Nedlouho po svém velkém úspěchu ale Porter utrpěl při pádu z koně několikanásobné fraktury nohou. Nepomohly ani opakované operace (bylo jich celkem jedenatřicet) a zbytek života strávil skladatel, až doposud dítě štěstěny, na invalidním vozíku. Ke konci života mu nakonec lékaři museli

Inscenace ZKROCENÍ ZLÉ ŽENY (KISS ME KATE) v SDO, 1974: Petr Miller (Druhý nápadník / Hortensio), Karel Šip st. (První nápadník / Gremio), Ilena Flaková-Poslušná (Lucy Lloydová / Bianka), Jan Vyoralék (Bill Calhoun / Lucenzio)
Foto František Krasl

jednu nohu amputovat. Navzdory zdravotním komplikacím však pokračoval v tvorbě neztenčenou měrou a prakticky rok co rok vyšel z jeho skladatelského a textařského pera nový filmový či divadelní muzikál.

Právě muzikál *Kiss Me, Kate* z roku 1948 si ale mezi nimi vydobyl výsadní postavení. Jeho broadwayská inscenace dosáhla více než tisíce repríz, získala pět prestižních amerických divadelních Cen Tony včetně vůbec první Tony za nejlepší muzikál roku. *Kiss Me, Kate* je zároveň jedním z vůbec prvních muzikálů, kde je dosaženo plné muzikálové integrace, tedy propojení hudby a textů písní s dějem. Diváci nesmrtelné klasiky zlaté broadwayské éry se tak mohou těšit na bláznivé komediální situace, velká sborová taneční a hudební čísla i strhující písně jazzového génia Colea Portera.

Podstatu amerického šoubyznyso výtečně dokresluje také fakt, že si Porter musel na premiérové představení svého muzikálu zakoupit z vlastních prostředků vstupenky za celých tisíc dolarů, aby svým více než pětadvaceti známým a přátelům umožnil slavnostní show zhlédnout. Slůvko „volňásky“ totiž na Broadwayi nikdy nepatřilo mezi příliš oblíbené.

V roce 1953 se *Kiss Me, Kate* dočkala také stejnojmenné filmové adaptace, posléze byla natočena i řada televizních verzí. Zatím poslední z roku 2003 je vlastně záznamem londýnské divadelní inscenace s Brentem Barrettem a Rachel Yorkovou a již několikrát se objevila i na obrazovkách České televize.

V Ostravě byl muzikál *Kiss Me, Kate* uveden již dvakrát, poprvé jej v roce 1974 nastudoval Vladislav Hamšík a dirigoval Ladislav Matějka. V hlavních rolích se představili Zdeněk Růžička / Miloslav Tolaš a Karla Diváková / Helena

Inscenace KISS ME, KATE (Libej mě, Katko) v SDO, 1994: Karel Čepeck (Fred Graham / Petruccio) a sbor
Foto Josef Hradil

Riehslová, postavu nápadníka krásné Bianky hrál tehdy také Petr Miller, který ztvárnil jednu z menších rolí i v aktuálním nastudování. Druhou inscenaci o dvacet let později, tedy v roce 1994, režíroval František Preisler, také tentokrát dirigoval Ladislav Matějka. Role soupeřících jevištních i životních partnerů hráli Karel Čepeck a Dagmar Hlubková. V dalších rolích se představili i současní členové souboru Eva Zbrožková (Lois), Jan Drahovzal (Paul) nebo Marcel Školout (Grumio).

Nová ostravská inscenace bude vycházet z revidované broadwayské verze muzikálu z roku 1999. Kromě modernizované hudební instrumentace nabídne také **nově přidanou Porterovu píseň *From This Moment On*, kterou pro NDM aktuálně překládá autor českého textu Jiří Josek.** Při prosincové premiéře v Diva-

dle Jiřího Myrona tak tato skladba zazní v České republice vůbec poprvé.

Inscenaci *Kiss Me, Kate* připravuje režisér a herec Lumír Olšovský, ostravskému publiku již velmi dobře známý díky svým divácky úspěšným inscenacím muzikálů *Divotvorný hrnec* (2011), *Fantom Londýna* (2013), *Funny Girl* (2014) a operety *Čardášová princezna* (2012).

„*Mám v plánu v Ostravě po čase znovu prožít tři měsíce zábavného zkoušení. Pokusíme se využít každou příležitost, abychom si mohli hrát. S textem, situacemi, gagy. Vždyť je to komedie o hercích a jejich směšných životech, o malých šarvátkách a velkých láskách v zákulisí. Snad bude bavit i diváky,*“ řekl Olšovský. Zároveň však neskřývá jisté obavy z vysokých nároků díla: „*Divák odchází z dobré komedie s pocitem, že se ti herci parádně vyřádili. Herci odcházejí z jeviště jako ze šichty v dole. Přesto bych byl rád, kdyby zároveň cítili i ten povznášející pocit, že odvedli dobrou práci. Můžeme při inscenování udělat spoustu chyb, neodhadneme správný rytmus, příliš ztížíme taneční čísla, neodvyprávíme srozumitelně příběh, tahle rizika ale hrozí při každém zkoušení. Věřím, že se s tím úspěšně popereme.*“

Kromě toho ale dodal, že se na další ostravský „návrat“ velmi těší: „**Vracím se téměř po dvou letech na místo činu! Už se mi po souboru NDM stýskalo. Navíc jsem si vymyslel několik překvapení, a tak jsem šileně zvědavý, co na ně diváci řeknou!**“

Hudebně slavné dílo nastuduje dirigent Jakub Židek, inscenační tým doplní anglický scénograf David Benson, kostýmní výtvarnice Kateřina Bláhová a choreografka Denisa Kubášová. V hlavních rolích se představí téměř celý soubor opereta/muzikál NDM, ale také hosté z činoherního souboru i dalších divadel. (bar)

Inscenace KISS ME, KATE (Libej mě, Katko) v SDO, 1994: Čestmír Olka (První muž), Dagmar Hlubková (Lilli Vanessi / Kateřina), Karel Čepeck (Fred Graham / Petruccio) a sbor
Foto Josef Hradil

SHAKESPEARE A DIGITALIZACE V NDM

Jistě jste si všimli, že na webových stránkách Národního divadla moravskoslezského přibyla loni v červnu nenápadná položka Archiv. Jedná se o digitalizovaný soupis premiér našeho divadla od jeho založení v roce 1919 až do současnosti. Údaje jsou postupně doplňovány, kompletovány

Dnes hvězda televizní zábavy – tehdy syn známého ostravského operetního zpěváka Karla Šípa: Karel Šíp ml. v roliče Chvostika, sluhy doktora Cajuse v inscenaci VESELE PANICKÝ WINDSORSKÉ (premiéra 21. 2. 1959) Foto František Krasl

Poznáte Pana Tau? Otto Šimánek (Piskálek, měchař) v inscenaci SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ (premiéra 16. 3. 1957) Foto František Krasl

a ověřovány, takže v současnosti tam můžete najít detailní informace o inscenacích od roku 1919 do roku 1945 (kromě inscenačního týmu také obsazení a data jednotlivých repríz). Za doplňování těchto údajů, za tuto mravenčí a důkladnou práci patří velký dík PhDr. Ladislavu Slívovi, který obětavě objíždí archivy a muzea, pátrá ve starých novinách a plakátech a kousek po kousku tak kompletuje historické údaje.

V rámci letošního shakespeareovského roku jsme se však rozhodli podobně zpracovat údaje k inscenacím Shakespeareových

V inscenaci JAK SE VAM LÍBÍ (premiéra 1. 2. 1950) ztvárnila roli Kačenky Libuše Drboutková, kterou budete znát spíš pod jménem Havelková Foto archiv NDM

her, případně titulů, které na něj přímo tematicky navazují (především operní a baletní díla). Již nyní na našich webových stránkách najdete obsazení, data repríz a fotografie (pokud jsou zmíněné informace u nás v archivu k dispozici) k těmto inscenacím. Můžete se tak podívat, kdo hrál první Julii nebo Falstaffa, kolikrát se uváděl *Sen noci svatojánské* a podobně.

Nejzajímavější digitalizovanou položkou jsou fotografie, z nichž některé otiskujeme na této stránce.

Pokud máte doma staré divadelní programy, fotky nebo další materiály, budeme rádi, pokud nám je poskytnete – poslouží nám jako cenný zdroj informací. Děkujeme. (les)

V rámci projektu SHAKESPEARE OSTRAVA 2016 probíhá putovní výstava divadelních plakátů inscenací her Williama Shakespeara, výstava zahrnuje také plakát z června 1940 pro uvedení inscenace SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ (premiéra 12. 6. 1940), který je nejstarším dochovaným plakátem shakespeareovské inscenace v divadelním archivu NDM Zdroj archiv NDM

Jan Kačer slaví 80. narozeniny!

Významné 80. narozeniny oslaví 3. října český herec a režisér **Jan Kačer**, který svou profesionální dráhu zahájil právě v Ostravě. Jan Kačer patří k zásadním osobnostem českého divadla druhé poloviny 20. století a zanechal v divadelním životě Ostravy dvě výrazné stopy. První bylo jeho angažmá v Divadle Petra Bezruče v letech 1959–1964, kam přišel hned po absolvování DAMU s celým svým ročníkem. Neméně významné je jeho působení v pozici kmenového režiséra souboru činohry tehdejšího Státního divadla v Ostravě (dnešního Národního divadla moravskoslezského) v letech 1976–1986. V této etapě zároveň režíroval i v ostravském loutkovém divadle a v Divadle Petra Bezruče.

Informace k inscenacím, na nichž se Jan Kačer v našem divadle podílel, najdete na našich webových stránkách v sekci Archiv. (zr)

15. října 2016 v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka **VEČER PRO JANA KAČERA A S JANEM KAČEREM** Fotografie z inscenace TVRDOHLAVÁ ŽENA A ZAMILOVANÝ MLÁDENEC z roku 1983. S režisérem Janem Kačerem Alexandra Gasnářková (Cernobejl, skalní duch), Jiří Čapka (Rešeto, stárek), Alexej Pyško (Zlatohlav) Foto Josef Hradil

100 let od narození Osvalda Albína

Český herec **Osvald Albín** byl jako divadelník celý život spojen s Ostravou. Pocházel z Brna, kde vystudoval herectví na konzervatoři. Ještě před koncem války zakotvil v Ostravě, kde se natrvalo usadil. Od roku 1942 až do roku 1981 ztvárnil stovky rolí v našem divadle, které v tomto období několikrát změnilo svůj název (České divadlo moravsko-ostravské, Zemské divadlo v Ostravě, Státní divadlo v Ostravě). Byl nejen významným hercem, ale i příležitostným režisérem. Poslední rolí, kterou se navždy rozloučil s publikem, byl Dědeček ve hře Jana Schmida *Třináct vůní* v režii Jana Kačera. Osvald Albín zemřel 27. prosince 1982 v Ostravě.

Fotografie z inscenace režiséra Jana Kačera *Třináct vůní* – premiéra 5. 4. 1980 na Komorní scéně v Divadle loutek. (zr)

Ivan Dědeček (Otec), Václav Antoš (Sláveček), Alexandra Gasnářková (Julie), Jiří Čapka (Giga), Osvald Albín (Dědeček) Foto Vladimír Dvořák

90 let od narození Jaroslava Hlubka

Operní pěvec mimořádných hlasových dispozic **Jaroslav Hlubek** byl typickým a uznávaným představitelem oboru hrdinný tenor. Jeho jméno je nesmazatelně spjato s historií ostravské opery, zejména za působení jejího někdejšího šéfa Jiřího Pinkase. Na fotografii z inscenace *Otello* z roku 1967 je zachycen v titulní roli spolu s Evou Gebauerovou-Phillips (Desdemona). Národní divadlo moravskoslezské vzpomíná na jeho nedožití devadesáté narozeniny, které by oslavil 1. září 2016. (zr)

Foto František Krasl

Pokud to vypadá, že o vlásenkářství zaznělo všechno už v minulém čísle časopisu, pak je to skutečně jen zdání. Tohle umělecké řemeslo v sobě zahrnuje mnohé – a proto vítejte u 2. dílu povídání o vlásenkách.

Stejně jako mistrová vlásenkárny v Myronu Renáta Školoutová i „dvořákovská“ mistrová **Eva Celarková** nastoupila do ostravského divadla nedlouho po vyučení kadeřnicí, práci v divadle našla díky inzerátu v novinách a začínala, jak sama říká, „od piky“.

Bylo to těžké?

Zpočátku bylo – a vlastně pořád je. Na naší práci je těžké, ale zároveň moc zajímavé, že tady začínáte pořád něco nového. I když letos slavím 40 let u divadla a některé tituly dělám třeba už potřetí, vždycky je to nové a jiné – režii, výtvarníkem, pojetím...

U divadla je to jednoduché: buď to chcete dělat a baví vás to, nebo tady nezůstanete. Samozřejmě taky hodně záleží na kolektivu – a já mám výborné kolegyně, čímž jim chci moc poděkovat. Jsme tu kolikrát od rána do večera, dílna je malá, je nás tam pět – ale jsme na sebe zvyklé a navzájem se podporujeme. Díky.

V Divadle Antonína Dvořáka se tradičně hraje také opera a balet. Má klasický balet z hlediska vaší profese nějaká specifika?

Má, rozhodně. Klasický balet, to je hladký rovný účes, „drdůlek“ – takže se hlavně snažíme domluvit s baletkami, aby, když už nechťejí mít dlouhé vlasy, měly aspoň délku, která jde stáhnout do gumičky, na to už pak jde „přidat“ přičesek. Samozřejmě musíme hodně spolupracovat i s kostýmním výtvarníkem a hlavně s modistkou. Protože v hladce stažených a nalakovaných vlasech musí všechny ozdoby dobře držet a být lehounké, aby se s nimi baletkám dobře tancovalo. Taky musí jít ozdoby dobře připevnit; nemůžete tam dát hodně sponek, v hladkém účesu je všechno vidět. A navíc můžou být v té inscenaci rychlé převleky, takže to musí jít i jednoduše sundat.

Co pro vás rychlé převleky – kdy se během chvilky musí změnit v průběhu představení na herci kostým, účes, někdy i líčení – jako pro vlásenkárky znamenají?

V první řadě spoustu nervů (úsměv). Někdy musíme stát v portále i dvě – už jen proto, aby jedna rychle odebírala nebo podávala to, co je třeba vyměnit. To všechno víceméně ve tmě, rychle, na malém

prostoru – a někdy se to děje, výjimečně, i na jevišti. Nejrychlejší převlek jsem zažila brzy potom, co jsem přišla k divadlu, v *Thylu Ulenspiegelovi*. Uprostřed jeviště byl jen krátký závěs, za něj vešla herečka, řekla asi tři věty – a vyšla na druhém konci úplně jiná, s přičesem, v jiných šatech – a divák ani nepoznal, že trochu zpomalila...

Ve většině oper vystupuje sbor. Co je vzhledem k vaší profesi náročnější: když je sbor, jak je dnes docela módní, „unifikovaný“, takže všichni vypadají stejně, nebo když je individualizován?

Jak kdy. Může to vypadat a i být někdy jednodušší „nastejno“ – jenže často je docela těžké sehnat třeba 30 stejných nebo aspoň podobných černých mikád. Je ale pro nás příjemné, když si zas jindy můžeme „vyhrát“ s přirozenými vlasy – protože třeba některé sboristky mají dlouhé husté vlasy, které je podle mě škoda schovávat. Takže i když je samozřejmě většinou jednodušší nasadit paruku, češeme jim účesy z vlastních vlasů – samozřejmě v tom stylu, jaký má být, a jak se dohodneme s výtvarníkem. Někdy i půl hodiny točím před představením lokny kulmou, je z toho horko... ale ten efekt za to stojí.

Co pro vás byla nejnáročnější paruka posledních sezón?

Nevím, jestli nejnáročnější, ale pyšná jsem třeba na paruku Roxany z operního *Cyrana*. Myslím, že nebylo poznat, že je to paruka, a německý inscenační tým nás hodně chválil, i za pánské paruky a bradky...

K divadelnímu vlásenkářství patří vlastně i kníry a vousy. Jak se vyrábějí?

Dělají se podobně jako paruky. Existují speciální dřevěné „hlavy“ s vytvarovanou bradou. Na ni se napne a přišpendlí jemný tyl, ušije se potřebný tvar brady a jemnou poutkovací jehlou se do tylu po jednom vlásku vyvazují „vousy“. Na brady a kníry se používá takzvaný krep, což je vlas natočený do jemných spirálek, které se roztáhnou a vyvazují. Dobrý materiál je i tzv. buvolka – z té se výborně dělají

Eva Celarková a jedna ze stovek „dvořákovských“ paruk

Foto Martin Popelář

rokokové paruky nebo i vousy, pěkně drží tvar.

A knírek se dělá podobně – vystřihne se z papíru požadovaný tvar, přilepí se na dřevěnou hlavu, na papír se dá jemný tyl a do něj se zase jemnou jehlou po jednom očku vyvazuje. Stejně se dělá i umělé obočí.

A jak se kníry a vousy upevňují, popřípadě udržují?

Klasicky se lepí k obličejí divadelním lepidlem – mastixem, někdy se musí ještě vypodložit takovou vatičkou, aby opravdu dobře přilnuly k obličejí. Ale třeba zpěváci to nemají moc rádi, při zpívání to asi není příjemné, tak si často raději nechají narůst vlastní vous. No a údržba těch umělých je daná – po opatrném sundání se vyčistí lihem, vyčešou a znovu tvarují „železy“, což jsou takové malé kulmičky.

Nelitovala jste někdy, že jste se dala k divadlu?

Možná... někdy... protože divadlo vám vezme i hodně soukromí, o tom bychom tady mnozí mohli povídat. Ale jsem v divadle ráda – tady to ani jinak nejde...

Je něco, co vás na vaší práci mrzí nebo zlobí?

No... vždycky se něco najde. Třeba když na nás nemají výtvarníci dost času, nedá se v klidu domluvit a pak se spěchá a ve stresu se mění, co už bylo uděláno... A taky, možná to zní hloupě, ale třeba sponky, které jsou pro naši práci hodně důležité, jsou čím dál nekvalitnější. Já už si někdy raději nechám dovézt sponky z Japonska, když je někdo ochoten mi je přivést.

A je pro změnu něco, co vám zaručeně správně náladu, když máte pocit, že je „všechno špatně“?

To víte, že ano. Vždycky mě dojde premiéra – i když před každou premiérou mám hroznou trému. Ale když se to líbí, když je spokojený herec i divák, když to byla zajímavá práce... to je pro mě odměna.

Děkuji.

(pb)

ATELIÉR PRO DĚTI A MLÁDEŽ & EXTRA

NDM EXTRA (ZÁŘÍ – ŘÍJEN 2016)

5. dubna – 31. prosince 2016

VÝSTAVA PLAKÁTŮ DIVADELNÍCH INSCENACÍ HER WILLIAMA SHAKESPEARA

Ve spolupráci s profesionálními ostravskými divadly a dalšími kulturními a vzdělávacími institucemi realizuje NDM putovní výstavu plakátů divadelních inscenací her z pera tohoto slavného britského dramatika.

7. září a 5. října 2016

v 15 hodin v Knihovně města Ostravy

– sál hudebního oddělení

OPERNÍ SÍŘENY

Nový diskuzní pořad opery NDM se zajímavými hosty.

15. září 2016

v 17 hodin v KNIHCENTRU

JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠT

Josef v novém a ještě zářivějším pláští se vrací! Setkání s tvůrčím týmem při příležitosti obnovené premiéry muzikálu *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť*.

23. září 2016

od 16 do 22 hodin v Komenského sadech

SHAKESPEARE V PARKU

ANEB SEN NOCI OSTRAVSKÉ

Společná akce pro celou rodinu a všechny milovníky Shakespeara! Instituce zapojené do projektu Shakespeare Ostrava 2016 pro vás připravily pestrý program v Komenského sadech.

27. září 2016

v 17 hodin v Knihovně města Ostravy

– sál hudebního oddělení

LA CLEMENZA DI TITO

Setkání s tvůrčím týmem u příležitosti premiéry opery Wolfganga Amadea Mozarta.

12. října 2016

od 18 hodin v centru Ostravy

OSTRAVSKÁ LITERÁRNÍ NOC

NDM pro Vás připravilo první ročník Ostravské literární noci. Těšit se můžete na netradiční čtení na zajímavých místech v duchu W. Shakespeara.

15. října 2016

v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

VEČER PRO JANA KAČERA A S JANEM KAČEREM
Jedinečné setkání jako pocta tomuto výraznému divadelnímu tvůrci u příležitosti jeho 80. narozenin.

25. října 2016

v 18 hodin v restauraci a pivnici U Rady
HOSTINEC U KAMENNÉHO STOLU

U příležitosti uvedení premiéry hry je pro vás připravena beseda s inscenačním týmem ve stylovém prostředí restaurace a pivnice U Rady.

31. října 2016

v 18.30 hodin v Minikině

JE ÚCHVATNÁ!

Beseda o životě Florence Foster Jenkinsonové spojená s následným promítáním filmu *Božská Florence* u příležitosti premiéry činoherní inscenace *Je úchvatná!*

VÝSTAVY

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

Dlouhodobá zápůjčka soch z Galerie výtvarného umění v Ostravě

Stanislav Kolibal *Objekt č. XIX* (1992) a *Od čtverce ke čtverci a k šestiúhelníku* (2015), Křištof Kintera *Mé světlo je tvůj život – Šiva samuraj* (2012) a Karel Malich *Prostorová plastika* (2012)

GALERIE OPERA – DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

14. 9. – 25. 10. 2016

JINDŘICH ŠTREIT – DOMOV (BEZ) DOMOVA

Výstava nejnovějšího souboru předního českého fotografa a profesora ITF FPF SU Jindřicha Štreita k jeho 70. narozeninám. Výstavní projekt je realizován ve spolupráci s ITF FPF SU v Opavě a za finanční podpory statutárního města Ostrava.

GALERIE SOUČASNÉ MALBY

– DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

5. 9. 2016 – 27. 10. 2016

ZDENĚK JANOŠEC BENDA – SLASTI MALBY

Vernisáž výstavy se uskuteční v pondělí 5. září 2016 v 18 hodin v Divadle Antonína Dvořáka.

Výstava se koná ve spolupráci s Art Consultancy s. r. o.

GALERIE SOUČASNÉ MALBY V DIVADLE ANTONÍNA DVOŘÁKA

5. 9. 2016 – 27. 10. 2016

v Divadle Antonína Dvořáka

Vernisáž 5. 9. 2016 v 18 hodin

Zdeněk Janošec Benda: SLASTI MALBY

I když je ostravský malíř Zdeněk Janošec Benda (* 28. srpna 1960 ve Frýdku-Místku) autodidakt, rozhodně ho nemůžeme zařadit mezi insitní autory. Jeho práce souvisí s mystikou a intuicí, proto se mu daří vyhnout se nástrahám konceptuální spekulace. V jeho spontánní malbě se základními tématy bytí nenajdeme žádná klíše, která bývají obvykle spojována s citacemi české mystické a dekadentní tradice. Bendův mysticismus má své kořeny nejspíše ve filozofii Josefa Šafaříka o světě

jako tvořivém procesu, kde realita věcí je tvořena účastí. Autorova účast je patrná jak v jeho ilustracích (nejznámější k Miltonovu *Ztracenému ráji*), tak především v malbách, kde se v lesích a krajinách potkáváme se zvláštními bytostmi a zvířaty.

Jeho obrazy diváky vrací do jejich vlastního nitra a bezpečně spouštějí vlnu sentimentality. Janošec Benda se volně malířské tvorbě věnuje sporadicky (pracuje v Divadle loutek Ostrava), proto jsou jeho díla na trhu vzácná. (mkš)

PŘÍVOZ, akryl, plátno, 100 x 80 cm, 2016

5. dubna – 31. prosince 2016

VÝSTAVA PLAKÁTŮ DIVADELNÍCH INSCENACÍ HER WILLIAMA SHAKESPEARA

Ostrava žije celosvětovými oslavami výročí 400 let od úmrtí Williama Shakespeara! NDM pro vás ve spolupráci s profesionálními ostravskými divadly a dalšími kulturními a vzdělávacími institucemi realizuje putovní výstavu plakátů divadelních inscenací her z pera tohoto slavného britského dramatika. Akce je pořádána v rámci projektu Shakespeare Ostrava 2016.

Putovní výstavu můžete během září a října zhlédnout na těchto místech:

11. 8. – 23. 9. 2016 Divadlo loutek Ostrava
3. – 31. 10. 2016 Janáčkova konzervatoř a Gymnázium v Ostravě

Putovní výstava na jedné ze svých zastávek – v Klubu Atlantik

Foto Vojtěch Žížka

12. října 2016

od 18 hodin v centru Ostravy
OSTRAVSKÁ LITERÁRNÍ NOC

NDM pro Vás připravilo první ročník Ostravské literární noci. Těšit se můžete na netradiční čtení na zajímavých místech v duchu Williama Shakespeara. Akce je pořádána v rámci projektu Shakespeare Ostrava 2016 ve spolupráci s Českým rozhlasem, Knihovnou města Ostravy, Filozofickou fakultou Ostravské univerzity v Ostravě, Knihcentrem a dalšími spřátelenými institucemi.

Noc literatury – to jsou veřejná čtení na atraktivních, běžně nedostupných místech. Jak si s tímto úkolem poradí Ostrava?

15. října 2016

v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka
VEČER PRO JANA KAČERA
A S JANEM KAČEREM

Umělecká stopa či dotyk Jana Kačera jsou vepsány v různých obdobích ve všech ostravských profesionálních divadlech.

Večer pro Jana Kačera a s Janem Kačerem je logickou poctou tomuto výraznému divadelnímu tvůrci u příležitosti jeho 80. narozenin.

Na scéně Divadla Antonína Dvořáka se pod režijní supervizi Ivana Krejčího setkají Jan Kačer a herci všech ostravských divadel, pamětníci i nepamětníci. Jedinečné setkání, ve kterém nejsou překvapení vyloučena.

POZOR, PŘIPRAVUJEME!

VIRTUÁLNÍ GALERIE SOUČASNÉ MALBY
Nestihli jste zhlédnout některou z výstav obrazů v Divadle Antonína Dvořáka? Nevadí! NDM pro

vás na tuto sezónu připravuje ojedinělý projekt virtuální galerie děl vystavovaných v Galerii současné malby v digitální podobě. Díky NDM tak budete moci ve speciální sekci na našich webových stránkách zhlédnout všechny umělecké obrazy, které budou v naší Galerii současné malby prezentovány. Už nyní se můžete těšit na umělecká díla autorů Jakuba Špaňhela a Eduarda Ovčáčka! (ad)

Galerie současné malby v Divadle Antonína Dvořáka
Foto Vojtěch Žížka

ATELIÉR PRO DĚTI A MLÁDEŽ
PŘI NÁRODNÍM DIVADLE MORAVSKOSLEZSKÉM

Ateliéru pro děti a mládež při NDM nezahálel ani v průběhu divadelních prázdnin: v přípravách jsou herecké kurzy pro klienty výchovných ústavů a proběhla VI. Letní divadelní škola pro pedagogy!

STAŇ SE HERCEM!

Projekt Staň se hercem!, který probíhá v prostorách divadla již čtvrtým rokem, jsme letos zorganizovali pro skupinu klientů výchovných a diagnostických ústavů. Projekt se tak letos bude realizovat na podzim formou workshopů. Herci činohry a osvědčení lektori Lucie Končoková a Ivan Dejmal pod vedením divadelní lektorky Radany Otipkové připravují program, ve kterém budou mít jeho účastníci možnost vyzkoušet si, co všechno herecká profese obnáší. Herci budou předávat své praktické zkušenosti v propojení s metodami a technikami *divadla utlačovaných* brazilského divadelního režiséra, vizionáře a pedagoga Augusta Boala. Výchovné ústavy projekt pro své klienty s radostí uvítaly a my se s nimi těšíme na společnou spolupráci!

Ve spolupráci s dětskou televizní redakcí TV Pantuška vznikne o těchto kurzech krátký dokument. Ke zhlédnutí bude na www.ndm.cz či na facebooku Ateliéru pro děti a mládež při NDM.

VI. LETNÍ DIVADELNÍ ŠKOLA PRO PEDAGOGY: V HLAVNÍ ROLI HUDBA!

Letošní ročník této úspěšné akce (s akreditací MŠMT) byl dramaturgicky provázán tématem hudební složky v divadle a divadelní inscenaci. Další červenou nití dvoudenního inspirativního setkání pedagogů s divadelními umělci a lektory

STAŇ SE HERCEM – fotografie z minulých ročníků

Foto Adéla Píchová

byla vzhledem k významnému čtyřicetému výročí úmrtí osobnosti Williama Shakespeara. Pedagogové tak mohli absolvovat přednášky na téma: Shakespeare a hudební divadlo, Shakespeare v opeře nebo praktický taneční workshop *Hudba jako východisko scénického tance*. Program byl opět bohatý, nechybělo ani nocování ve foyeru divadla. Děkujeme všem za účast a milé setkání!

Prázdninové projekty byly realizovány s podporou Ministerstva kultury ČR, statutárního města Ostrava a městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz.

CO PRO VÁS PŘIPRAVUJEME V NOVÉ SEZÓNĚ?

Podzimní semestr Divadelní školy pro pedagogy 2016

Pokračování celoročního vzdělávacího kurzu pro pedagogy a studenty pedagogických fakult akreditovaného Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy ČR. Milí pedagogové, neváhejte a přihlaste se:

11. 10. „Dítě jako problém dramaturgický“
1. 12. „Hrdinové a spasitelé“

Divadelní ateliér pro mládež

Platforma pro pravidelné každotýdenní setkávání a tvorbu mladých divadelních nadšenců pod vedením divadelních lektorů a umělců NDM. Nabíráme nové členy ve věku 14–19 let!

Workshopy k návštěvě divadelního představení vaší třídy přímo na míru!

Chystáte se se svými žáky či studenty na dopolední či večerní představení? Využijte naší nabídky doprovodných workshopů.

Besedy a workshopy s umělci

Pro školy a také jako doprovodný program ke společným návštěvám večerních představení v rámci volnočasového Divadelního ateliéru pro mládež.

Prohlídky divadelního zákulisí

Komentované prohlídky zákulisí obou divadel jsou žádanou a oblíbenou stálou naší nabídkou pro školy.

Pro více informací sledujte www.ndm.cz (sekce Ateliéru) a facebook Ateliéru pro děti a mládež při NDM, nebo pište na: atelier@vasedivadlo.cz.

(ts)

Ateliéru NDM je na Facebooku:
Ateliéru pro děti a mládež při NDM

Letošní ročník LETNÍ DIVADELNÍ ŠKOLY byl dramaturgicky provázán tématem hudební složky v divadle a divadelní inscenaci
Foto Michaela Bobková

23. 9.
**SHAKESPEARE
V PARKU**
divadlo, balet,
videomapping,
letní kino

komenského sady

www.shakespeare2016.cz

OSTRAVA!!!

Díky dotaci na financování zájezdu odehrála činohra Národního divadla moravskoslezského dvě představení inscenace LESÍK přímo v Norsku. Ve dnech 22. a 23. dubna se tak LESÍK představil přímo na prknech Národního divadla v Oslu!

Foto archiv NDM

V pondělí 6. prosince 1976 okolo půlnoci otřásla Ostravou zpráva, že Divadlo Jiřího Myrona hoří. Jeho provoz byl obnoven až po rozsáhlé rekonstrukci 28. dubna 1986. Výstavou fotografií jsme si připomenuli třicetileté výročí od tohoto slavnostního znovuootevření. Historii divákům přiblížila vedoucí archivu Lenka Schreiberová.

Foto Vojtěch Žižka

Dramaturgyně opery Eva Mikulášková s operními pěvkyněmi Lenkou Čermákovou a Agnieszkou Bochenek-Osieckou přiblížily v Knihovně města Ostravy inscenaci BRANIBOŘI V ČECHÁCH. Již tradičně také zaznělo i několik hudebních ukázek.

Foto Vojtěch Žižka

U příležitosti veřejné generálky opery BRANIBOŘI V ČECHÁCH pogratuloval ředitel NDM Jiří Nekvasil v doprovodu členky operního sboru Pavly Morysové emeritní člence sboru ostravské opery paní Ludmile Dejmkové k jejímu významnému jubileu.

Foto Martin Popelář

Dne 17. června se uskutečnilo závěrečné vystoupení I. ročníku Divadelního ateliéru. Premiéra autorského jevištního zpracování úryvků z her proběhla za velké podpory rodičů a přátel ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

Foto Martin Kusyn

Historicky poprvé se na otevřené scéně Mezinárodního operního festivalu Smetanova Litomyšl 2016 představil baletní soubor NDM. Potleskem ve stoje odměnilo publikum naše tanečnický za výkony v inscenaci BAROCCO & CARMINA BURANA.

Foto František Renza

Výstavy v Galerii současné malby ve foyeru Divadla Antonína Dvořáka uzavřel v divadelní sezóně 2015/2016 význačný současný český umělec Eduard Ovčáček (na snímku vpravo).

Foto Vojtěch Žižka

Na prkna Divadla Antonína Dvořáka zamířila baletní komedie podle Williama Shakespeara SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ. Autorem choreografie je jeden z předních evropských choreografů Youri Vámos (uprostřed), který vbíhá na pódium společně s kostýmní výtvarnicí Annou Kontek a dirigentem Ondřejem Vrabcem

Foto Martin Popelář

Součástí besedy s inscenačním týmem činohry NDM při příležitosti premiéry komedie VESELÉ PANÍČKY WINDSORSKÉ bylo i mimořádné hudební vystoupení kapely Moby Dick.

Foto Vojtěch Žižka

Momentka po premiéře inscenace VESELÉ PANÍČKY WINDSORSKÉ. Na fotografii zleva předseda kulturní komise a herec Vladimír Polák, představitel Falstaffa Jiří Sedláček, překladatel a znalec Shakespeareova díla profesor Martin Hilský s chotí.

Foto Radovan Štastný

Dne 18. června hostoval na Mezinárodním operním festivalu Smetanova Litomyšl 2016 také operní soubor NDM s inscenací BRANIBOŘI V ČECHÁCH v hudebním nastudování Jakuba Kleckera (na snímku uprostřed) a v režii Jiřího Nekvasila (na snímku vpravo).

Foto František Renza

Ve dnech 27.–30. června 2016 se uskutečnilo již třetí bienále festivalu NODO (Dny nové opery Ostrava / New Opera Days Ostrava), které pořádá NDM ve spolupráci s Ostravským centrem nové hudby. NDM tak završilo sezónu hned šesti premiérami (třemi světovými a třemi českými) nových děl.

Foto Martin Popelář

WWW.ENETSYSTEM.NET

S NAŠIMI TONERY TISKNETE ZA 1/3 CENY!

RYCHLÝ INTERNET TAKÉ U VÁS!

10 Mbps pouze 300 Kč/měsíc*

*cena při úvazku na 24 měsíců
mapu pokrytí naleznete na adrese <http://mapy.ovanet.cz/mapa-site>

VÝHODY SLUŽBY

- bez FUP • instalace od 1 Kč • vysoká rychlost připojení •
- 100% dostupnost a spolehlivost •

V PŘÍPADĚ ZÁJMU VOLEJTE

+420 555 135 155

Ovanet a.s., Hájkova 1100/13, 702 00 Ostrava – Přívoz
+420 555 135 155, <http://www.ovanet.cz>, obchod@ovanet.cz

ova.net

Data | Hlas | Obraz | Internet

MESSENGER
Expresní přeprava zásilek

📞 220 400 000

Zařídíme to. Vyzkoušejte si nás

OSTRAVA

- průměrně za 100 korun
- platba za zboží při vyzvednutí
- do hodiny, dvou nebo v průběhu dne
- dokumenty, nákupy, květiny

CELÁ ČR I BRATISLAVA

- do druhého dne od 150 korun
- expresní přeprava v den objednání
- ruční překládka a pečlivé zacházení
- obálky, balíky, dárky

5 výhod pro vás

Rychlost

Kapacita

Služnost

Garance

Tradice

www.messenger.cz | facebook.com/messengercz

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Čs. legií 148/14, 701 04 OSTRAVA – Moravská Ostrava,
telefon: 596 276 111, e-mail: predprodej@ndm.cz
www.ndm.cz

KDE SI MŮŽETE ZAJISTIT VSTUPENKY?

- **e-VSTUPENKA:** vstupenky nakupujte, platte a tiskněte v pohodlí domova na www.ndm.cz
- **sms-VSTUPENKA** na vybraná představení
- **v předprodeji** na ulici Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona:

pondělí	12.00 – 17.00
úterý až pátek	8.00 – 17.00
sobota	9.00 – 12.00

předprodej – telefon: **596 276 203**
603 184 562
596 276 242
736 627 169

obchodní oddělení – telefon: **596 276 189**
objednávky vstupenek nad 10 ks

- **v kanceláři předplatného** na ulici Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona

pondělí	12.00 – 17.00
úterý	8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
středa	8.00 – 13.00 13.30 – 17.00
čtvrtek	8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
pátek	8.00 – 12.00

předplatné – telefon: **596 276 202**
736 627 168

- **hodinu před začátkem představení u pokladny** v Divadle Antonína Dvořáka – telefon: **596 276 420**
v Divadle Jiřího Myrona – telefon: **596 276 135**

- na dalších prodejních místech NDM – jejich seznam najdete na www.ndm.cz

ZLATÁ KARTA NDM – Vaše celoroční sleva!

Můžete si s ní ušetřit až 60 % z ceny vstupného.
Ptejte se v našich pokladnách.

VEŘEJNÉ GENERÁLKY

Prodej vstupenek na veřejné generálky probíhá v předprodeji.
Na veřejné generálky jednotné vstupné.

CENÍK VSTUPENEK

Ceník vstupenek na jednotlivá představení a přehled poskytovaných slev jsou vyvěšeny u pokladny předprodeje NDM.

Zbýlé vstupenky na představení v prodeji hodinu před začátkem představení přímo v Divadle Jiřího Myrona a Divadle Antonína Dvořáka

VSTUPENKY PRODÁVÁME NA 5 MĚSÍCŮ DOPŘEDU!

ZVÝHODNĚNÉ PARKOVÁNÍ PRO DIVÁKY NDM

Divadlo Antonína Dvořáka – Garáže Ostrava, a.s.

Smetanovo náměstí – po předložení vstupenky 45 Kč po dobu představení

Divadlo Jiřího Myrona – Garáže Ostrava, a.s.

Náměstí Msgre Šrámka – po předložení vstupenky 60 Kč za 3,5 hodiny po dobu představení

POZOR! V případě parkování na náměstí Msgre Šrámka platí sleva pouze pro parkovací prostor před katedrálou. Na bočním parkovišti označeném číslem III. nelze slevu uplatnit, neboť je zde umístěn parkovací automat.

PODPORUJÍ NÁS

Činnost Národního divadla moravskoslezského,
příspěvkové organizace,
je financována z rozpočtu statutárního města Ostrava.

Aktivita Národního divadla moravskoslezského
jsou také finančně podporovány
Ministerstvem kultury České republiky a Moravskoslezským krajem.

hlavní partner

partner baletních představení

Auto Heller

předprodej vstupenek

www.ndm.cz

OSTRAVA!!!

PROGRAM ZÁŘÍ 2016

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

3.	GALAVEČER NDM		18.30	
4.	GALAVEČER NDM		18.30	
11.	POPELKA		16.00	B
14.	POPELKA	II.	18.30	B
15.	POPELKA		18.30	B
16.	BRANIBOŘI V ČECHÁCH	IV.	18.30	O
17.	KRÁL UBU	X.	18.30	Č
21.	JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA		18.30	Č
22.	DENÍK MÉHO OTCE aneb PŘÍBĚH OPRAVDICKÉHO ČLOVĚKA	C	18.30	Č
23.	BRANIBOŘI V ČECHÁCH	D	18.30	O
25.	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	SP	10.30	B
27.	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	V.	18.30	B
28.	ŠKOLA PRO ŽENY		16.00	Č
30.	KRÁL UBU	IV.	18.30	Č
ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA				
6.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM		19.00	Č
11.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM		19.00	Č
17.	MUČEDNÍK		19.00	Č
30.	MUČEDNÍK		19.00	Č

20. ROČNÍK ANKETY NEVIDITELNÝ HEREC

Odstartoval již 20. ročník ankety *Neviditelný herec aneb Nejpopulárnější herecký výkon na vlnách Českého rozhlasu* v sezóně 2015/2016.

Máme velkou radost z toho, že mezi nominovanými jsou:

Veronika Forejtová, členka činoherního souboru NDM, byla nominována za četbu románu *Věk nevinnosti* (autorka Edith Wharton, režie Peter Gábor).

Andrea Mohylová, někdejší členka činohry NDM, byla nominována za četbu povídek *Pánská jízda* (autorka Zdena Salivarová, režie Jakub Doubrava).

Dámy můžete svým hlasem podpořit na adrese: http://www.radioservis-as.cz/nev_herec16.htm

Hlasovat je možné do 11. září 2016.

Držíme palce!

Držíme palce!

(mb)

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

1.	VELKÝ GATSBY		10.00	Č
2.	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ		10.00	Č
6.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
7.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
10.	JESUS CHRIST SUPERSTAR		18.30	OPTA/M
11.	JESUS CHRIST SUPERSTAR	N	15.00	OPTA/M
14.	ŠPANĚLSKÁ MUŠKA		18.30	Č
15.	DONAHA! (Hole dupy)		18.30	Č
16.	DONAHA! (Hole dupy)		18.30	Č
18.	JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ – obnovená premiéra		16.00	OPTA/M
20.	JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ	školy	10.30	OPTA/M
20.	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ	E	18.30	Č
22.	EVITA		18.30	OPTA/M
23.	ŠPANĚLSKÁ MUŠKA		18.30	Č
24.	SUNSET BOULEVARD		18.30	OPTA/M
25.	MŮJ BOJ (Mein Kampf)		14.00	Č
25.	MŮJ BOJ (Mein Kampf)		19.00	Č
27.	HABAĐÚRA		18.30	Č
28.	JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ	ALW 1	16.00	OPTA/M
29.	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ	VII.	18.30	Č
30.	FANTOM LONDÝNA		18.30	OPTA/M
DIVADELNÍ KLUB				
18.	MOSKVA → PETUŠKY		19.00	Č
25.	MOSKVA → PETUŠKY		19.00	Č
STARÁ ARÉNA				
19.	HAPRDÁNS neboli HAMlet PRinc DÁNSký		19.30	Č

VYUŽIJTE SVÉ ZAMĚSTNANECKÉ BENEFITY

Kde? U nás, v Národním divadle moravskoslezském! Zpříjemněte si večery divadelními zážitky.

K nákupu vstupenek můžete využít poukázky Sodexo – Flexi Pass, Dárkový Pass, Relax Pass a Fokus Pass.

Poukázky mohou být použity pro nákup vstupenek na všechna představení NDM.

Jak na to? Vyberte si libovolné představení, zaplaťte v pokladně poukázkami a užijte si krásný večer!

PROGRAM ŘÍJEN 2016

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

1.	DENÍK MÉHO OTCE aneb PŘÍBĚH OPRAVDICKÉHO ČLOVĚKA	X.	18.30	Č
4.	KRÁL UBU	E	18.30	Č
6.	LA CLEMENZA DI TITO – premiéra	PP	18.30	O
8.	LA CLEMENZA DI TITO – druhá premiéra	MP	18.30	O
10.	VŠECHNY BARVY DUHY X.		18.00	K
11.	LEŠÍK	V.	18.30	Č
12.	JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA		18.30	Č
13.	LA CLEMENZA DI TITO	VII.	18.30	O
14.	HAMLET	IV.	18.30	O
15.	VEČER PRO JANA KAČERA A S JANEM KAČEREM		18.30	Č
16.	ŠKOLA PRO ŽENY		16.00	Č
21.	SHAKESPEARE GALA	VOP	18.30	O
22.	SHAKESPEARE GALA		18.30	O
23.	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	N	15.00	B
24.	Přednáška Pavla Drábka		18.30	
26.	TŘI PŘÁNÍ aneb VRTKAVOSTI ŽIVOTA		18.30	O
27.	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	VII.	18.30	B
28.	PRODANÁ NEVĚSTA		16.00	O
29.	BRANIBOŘI V ČECHÁCH	X.	18.30	O
ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA				
4.	MUČEDNÍK		19.00	Č
15.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM		19.00	Č
KULTURNÍ CENTRUM COOLTOUR				
13.	STUDIE TITUS (Co nás žere)		19.00	Č

BUĎTE V OBRAZE!

Zajímá Vás, co se děje u nás v divadle? Chcete být informováni, dostávat měsíční programy, aktuality nebo třeba PDF verzi tohoto časopisu a zpravodaje?

JE TO JEDNODUCHÉ! Stačí vyplnit krátký formulář na webových stránkách divadla www.ndm.cz/cz/newsletter a budeme Vám pravidelně zasílat všechny naše novinky!

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

1.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
2.	CARMEN		18.30	B – host
4.	EVITA		18.30	OPTA/M
5.	ŠPANĚLSKÁ MUŠKA	F	18.30	Č
6.	VELKÝ GATSBY	školy	10.00	Č
6.	CHAPLIN	C	18.30	B
7.	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ	D	18.30	Č
8.	FANTOM LONDÝNA		18.30	OPTA/M
9.	JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ		10.30	OPTA/M
9.	ŠPANĚLSKÁ MUŠKA		18.30	Č
13.	SUNSET BOULEVARD		18.30	OPTA/M
15.	PLES V OPEŘE	PS2	18.30	OPTA/M
16.	PLES V OPEŘE	SP	10.30	OPTA/M
18.	DONAHA! (Hole dupy)		18.30	Č
19.	CHAPLIN	F	18.30	B
20.	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ	C	18.30	Č
21.	JESUS CHRIST SUPERSTAR		18.30	OPTA/M
22.	PLES V OPEŘE	PS	18.30	OPTA/M
25.	FANTOM LONDÝNA		18.30	OPTA/M
27.	HOSTINEC U KAMENNÉHO STOLU – premiéra	PP	18.30	Č
28.	EDITH A MARLENE		16.00	OPTA/M
29.	HOSTINEC U KAMENNÉHO STOLU – první repríza	MP	18.30	Č
30.	SUNSET BOULEVARD	ALW2	16.00	OPTA/M
DIVADELNÍ KLUB				
2.	MOSKVA → PETUŠKY		19.00	Č
STARÁ ARÉNA				
10.	HAPRDÁNS neboli HAMlet PRinc DÁNSký		19.30	Č
24.	HAPRDÁNS neboli HAMlet PRinc DÁNSký		19.30	Č

Změna programu vyhrazena!

Červeně označené dny – so, ne, svátky
O – opera, Č – činohra, B – balet, OPTA/M – opereta/muzikál, K – koncert

Předplatitelské skupiny: E, F, C, D, N, V., II., VII., IV., X., PS, PS2, PP, MP, P, P2,ČP, VOP, ALW1, ALW2, SP

Nákup a rezervace vstupenek online na www.ndm.cz
Nově lze přes online nákup využít i studentskou slevu 50 %.

48

49

REPERTOÁR NDM (ZÁŘÍ – ŘÍJEN 2016)

OPERA
Bedřich Smetana BRANIBOŘI V ČECHÁCH 16. 9. (18.30), 23. 9. (18.30), 29. 10. (18.30)
Wolfgang Amadeus Mozart LA CLEMENZA DI TITO 6. 10. (18.30), 8. 10. (18.30), 13. 10. (18.30)
Ambroise Thomas HAMLET 14. 10. (18.30)
SHAKESPEARE GALA 21. 10. (18.30), 22. 10. (18.30)
Bohuslav Martinů TŘI PŘÁNÍ aneb VRTKAVOSTI ŽIVOTA 26. 10. (18.30)
Bedřich Smetana PRODANÁ NEVĚSTA 28. 10. (16.00)

ČINOHRA
Francis Scott Fitzgerald – Rebekka Kricheldorf VELKÝ GATSBY 1. 9. (10.00), 6. 10. (10.00)
William Shakespeare VESELÉ PANÍČKY WINDSORSKÉ 2. 9. (10.00), 20. 9. (18.30), 29. 9. (18.30), 7. 10. (18.30), 20. 10. (18.30)
Simon Stephens – Mark Haddon PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM 6. 9. (19.00), 11. 9. (19.00), 15. 10. (19.00)
Franz Arnold – Ernst Bach ŠPANĚLSKÁ MUŠKA 14. 9. (18.30), 23. 9. (18.30), 5. 10. (18.30), 9. 10. (18.30)
Terrence McNally – David Yazbek DONAHA! (Hole dupy) 15. 9. (18.30), 16. 9. (18.30), 18. 10. (18.30)
Alfred Jarry KRÁL UBU 17. 9. (18.30), 30. 9. (18.30), 4. 10. (18.30)
Marius von Mayenburg MUČEDNÍK 17. 9. (19.00), 30. 9. (19.00), 4. 10. (19.00)
Venedikt Jerofejev MOSKVA → PETUŠKY 18. 9. (19.00), 25. 9. (19.00), 2. 10. (19.00)
Ivan Vyskočil HAPRDÁNS neboli HAMlet PRinc DÁNSKý 19. 9. (19.30), 10. 10. (19.30), 24. 10. (19.30)
Oscar Wilde JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA 21. 9. (18.30), 12. 10. (18.30)
George Tabori MŮJ BOJ (Mein Kampf) 25. 9. (14.00), 25. 9. (19.00)

ČINOHRA
Michael Cooney HABAĐÚRA 27. 9. (18.30)
Molière ŠKOLA PRO ŽENY 28. 9. (16.00), 16. 10. (16.00)
Pavel Vilikovský – Miro Dacho DENÍK MÉHO OTCE aneb PŘÍBĚH OPRAVDICKÉHO ČLOVĚKA 22. 9. (18.30), 1. 10. (18.30)
Jesper Halle LESÍK 11. 10. (18.30)
Dagmar Radová & kol. STUDIE TITUS (Co nás žere) 13. 10. (19.00)
Setkání u příležitosti 80. narozenin VEČER PRO JANA KAČERA A S JANEM KAČEREM 15. 10. (18.30)
Karel Poláček – Arnošt Goldflam HOSTINEC U KAMENNÉHO STOLU 27. 10. (18.30), 29. 10. (18.30)

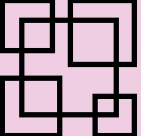
BALET
Sergej Prokofjev POPELKA 11. 9. (16.00), 14. 9. (18.30), 15. 9. (18.30)
Felix Mendelssohn-Bartholdy SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ 25. 9. (10.30), 27. 9. (18.30), 23. 10. (15.00), 27. 10. (18.30)
CHAPLIN 6. 10. (18.30), 19. 10. (18.30)

OPERETA/MUZIKÁL
Éva Pataki EDITH A MARLENE 6. 9. (18.30), 7. 9. (18.30), 1. 10. (18.30), 28. 10. (16.00)
Tim Rice – Andrew Lloyd Webber JESUS CHRIST SUPERSTAR 10. 9. (18.30), 11. 9. (15.00), 21. 10. (18.30)
Tim Rice – Andrew Lloyd Webber JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ 18. 9. (16.00), 20. 9. (10.30), 28. 9. (16.00), 9. 10. (10.30)
Tim Rice – Andrew Lloyd Webber EVITA 22. 9. (18.30), 4. 10. (18.30)
Andrew Lloyd Webber – Don Black – Christopher Hampton SUNSET BOULEVARD 24. 9. (18.30), 13. 10. (18.30), 30. 10. (16.00)
Radim Smetana – Pavel Bár – Lumír Olšovský – Michael Prostějovský FANTOM LONDÝNA 30. 9. (18.30), 8. 10. (18.30), 25. 10. (18.30)
Richard Heuberger – Victor Léon – Heinrich von Waldberg PLES V OPERĚ 15. 10. (18.30), 16. 10. (10.30), 22. 10. (18.30)

Změna programu vyhrazena!

MÍT DŮVOD CHTÍT.
FASHION. GASTRO. ZÁBAVA.

 FORUM
NOVÁ KAROLINA

FORUM NOVÁ KAROLINA, JANTAROVÁ 3344/4, 702 00, OSTRAVA, WWW.FORUMNOVAKAROLINA.CZ

A hand is shown pulling back a vibrant red curtain, revealing a dark red background. The curtain has deep vertical folds and a slight sheen. The hand is positioned on the left side of the frame, with fingers gripping the fabric.

Auto Heller,
hrdý partner
Národního divadla
moravskoslezského.

OSTRAVA | OPAVA

www.autoheller.cz